

वैष्णव धर्मनां सधनां पुस्तको अगरे त्यांथी भणशे.

॥ श्रीगोकुलेशोजयति ॥

श्रीगोकुलनाथकृत २४ वचनामृत

तथा

८४ वैष्णवनी नामावलीनां श्लोक तथा घोण, ७८ भगवद्गी
(श्रीगोकुलेशना)तुं घोण, गोवर्द्धनवासी, नित्य वीला मोठी.

रथी छपावी प्रसिद्ध करनार,
लल्लुभाई छगनलाल हेसाई.

यंगघोण, अतरीघोण—अमदावाद.

सं. १९७३ प्रथमावृत्ति. प्रत. २००० सं. १९७६

श्री कृष्णाण्ड. ५१४२

श्री वल्लभाण्ड. ४३८.

सर्वे हक स्वाधिन राण्या छे.

अमदावाद—श्री रामकृष्ण प्रिन्टिंग प्रेसमां था. भगनलाल
हरिवल्लभदासे छाप्युं.

कींमत ३. ०—२—०

(શ્રીગોકુલેશજના ધરના સેવકોને તો ખાસ વધામણી.)

શ્રી ગોકુલેશજનાં ધોળ તથા પદ સંગ્રહ.

શ્રીગુસાંઘજના ચતુર્થ લાલજ આ શ્રીગોકુલેશજએ ભૂતજ ઉપર પધારી પોતાની ૭૦ વર્ષની વૃદ્ધવયે જહાંગીર પાદશાહ સામે ધર્મનું દંદ યુદ્ધ કરી, માલા, તિલક અને ધર્મની અડગ ટેક ટકાવી સમસ્ત પુષ્ટિમાર્ગ ઉપર મહત્ ઉપકાર કર્યો છે. તેમના નામથી ભા. ગ્યેજ કોઇ પણ વૈષ્ણવ અજ્ઞાત હશે! અમેએ આ શ્રીગોકુલેશજના પ્રાગટ્યની વધાર્ધતથા ધોળપદનો સંગ્રહ ઘણાંજ પ્રાચિન પુસ્તકોમાંથી સતત પ્રયત્ને એકત્ર કરી બહાર પાડ્યો છે. પ્ર. ૧ હું-જન્મોત્સવની વધાઇ, પ્ર. ૨ જી. પલના, ઠાઠી. બાલકીલાનાં પદ, પ્ર. ૩ જી-પ્રાગટ્યનાં શોભન, રંગ રંગનું ધોળ, છટૂની રાત્રે ગાવાનું ધોળ, પ્ર. ૪ પ્રાગટ્યનાં શ્રોળ, પ્ર. ૫ મું-નિય ચરિત્રનાં પદ, પ્ર. ૬ હું-મંગલાથી શયન પર્યતનાં પદ, પ્ર. ૭ મું-બારમાસિક ઉત્સવનાં પદ. પ્ર. ૮ મું. વસંત, ધમાર, ડોલ, પ્ર. ૯ મું-વિવાહનાં પદ, શોભન, ધોળ, પ્ર. ૧૦ મું-માગા પ્રસંગનાં, કવિન, પદ, ધોળ, પ્ર. ૧૧ મું-વિનતીનાં ધોળ, પ્ર. ૧૨ મું-આશ્રયનાં પદ, પ્ર. ૧૩ મું-શ્રી લક્ષ્મણલાલજ માહારાજનાં ધોળ, પ્ર. ૧૪ મું-શ્રી કન્હેયાલાલજ માહારાજનાં ધોળ, પ્ર. ૧૫ મું-શ્રીવલ્લભલાલજ માહારાજનાં ધોળ, ૭૮ ભગવ-દીયનું ધોળ, તથા બેઠકોની યાદી, મૂળપુરૂષથી શ્રી ગોકુલેશજ સુધી તથા તે પછી હાલ સુધી શ્રી ગોકુલની ગાદીએ જે જે બાળકો થયા તેમની રંશાવળી, ૮૪ વૈષ્ણવની નામાવળીના શ્લોક (શ્રીગોકુલેશજ કૃત) વગેરે મળી. આ સ્ત્રન્યમાં લગભગ ૭૦૦ ધોળ પદનો મહાન સંગ્રહ આપ્યો છે. જેમજ શ્રીગોકુલેશજ, શ્રી કન્હેયાલાલજ, શ્રીવલ્લભલાલજનો એમ ૩ ફાટા અમુ આપ્યા છે. છતાં કીમત ફક્ત રૂ ૧-૦-૦ રૂપીએ એક રાખી છે.

લલ્લુભાઈ છગનલાલ દેસાઈ. ચંગપોળ, ખતરીપોળ-અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કેપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૭૮૭ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ગોડુલનાથીનું દ્વિતીય અભ્યાસપુસ્તક

વિષય ટી ૨૨૧૩ : ૨૫

5207

गुजराती विद्यापीठ
अमदावादी
गुजराती कॉपीराइट-संग्रह

॥ श्री कृष्णायनमः ॥

॥ श्री गोकुलेशोजयति ॥

अथ श्रीगोकुलनाथजी कृत

२४ वचनमृत.

मंगलाचरण.

वन्देऽहं गोकुलाधीशं भगवंतं कृपानिधि ।

पावनो या मुनेजातः कलौधोरे द्विजेषुयः ॥ १ ॥

अथ समय पृष्टिभार्गीय सिद्धांत श्रीगोकुलनाथजीने श्रीगुसांईत सो
पुछये, तथ श्रीगुसांईत आआहरिवंशत तथा नागलभट्ट आदि

અનેક ભગવદીયનકે અર્થ શ્રીગોકુલનાથજીપ્રતિ આપ અપને પુષ્ટિ-
 માર્ગકો સિદ્ધાંત શ્રીમુખસોં કહે. સો સુનિકે ચાચાહરિવંશજી તથા
 નાગજીભાઈ આદિ અંતરંગ ભગવદીય અપને મનમેં બહોતહી
 પ્રસન્ન ભયે. તાપાછે શ્રીગોકુલનાથજીઆપ અપની બેઠકમેં પધારે;
 સો શ્રીગુસાંઈજી કે વચનામૃત કે અનુભવ સિદ્ધાંત અપને મનમેં
 કરત હે. તા સમે શ્રીગોકુલનાથજીકે સેવક કલ્યાણભદ્રજીને આયકં
 શ્રીગોકુલનાથજીસોં દંડોત કિયે, તખ શ્રીગોકુલનાથજી બોલે નહીં.
 આપુતો પુષ્ટિમાર્ગીય સિદ્ધાંતકે રસમેં મગ્ન હોઇ અનુભવ કરતહે.
 તખ કલ્યાણભદ્રજી હાથ બેરિકેં ઠાડે હોય રહે. તાપાછે ચાર ઘડીમેં
 શ્રીગોકુલનાથજી જાંચી દ્રષ્ટિ કરિકેં કલ્યાણભદ્રજી આર દેખે. તખ
 ફેરિ કલ્યાણભદ્રજીને દંડવત્ કિયે, તખ શ્રીગોકુલનાથજીઆપ કલ્યાણ-
 ભદ્રસોં આજ્ઞા કીયે જો તુમ કબકે આયેહો. તખ કલ્યાણભદ્રજીને
 આપસોં વિનતી કીની જો મહારાજ મોઠાં આયે તો ચાર ઘડી ભઈ
 હે. તખ શ્રીગોકુલનાથજી પ્રસન્ન હોય કેં શ્રીમુખસોં આજ્ઞા કીયે, જો
 આજ શ્રીગુસાંઈજી અપને પુષ્ટિમાર્ગકો સિદ્ધાંત મોસોં કહે હે; સો
 પુષ્ટિમાર્ગકી રીતિ તો મહા કઠિન હે, સો બનત નાહિં હે. તખ
 કલ્યાણભદ્રજીને શ્રીગોકુલનાથજીતેં વિનતી કીની જો મહારાજ કષ્ટ
 હમારે લાયક હોયસો કૃપા કરિકેં હમસોં કહિયે. હમઠાં આપકે
 શ્રીમુખકે વચન સુનિવેકા મહામનોરથહે. આર પુષ્ટિમાર્ગકી રીતિતો

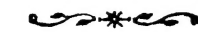
पतनी महा कठिनहे, परंतु हमको तो सुनिवेकाहु अति दुर्लभहे.
 यह वचन सुनिके श्रीगोकुलनाथजी कल्याणभट्टके उपर पढोत प्रसन्न
 भये, तब श्रीगोकुलनाथजी कल्याणभट्ट प्रति आज्ञा कीये, जे यह
 वार्ता औरके आगे कहिवेकी नहीं हें. तुम भगवद् भक्तहो और
 तुमको पुष्टिमार्गकी रीति सुनिवेमें अत्यंत प्रीतिहे, तातें तुमसें
 कहत हें; सो मन लगायके सुनियो, तथा हृदयमें धारण करियो.
 अथ श्रीगोकुलनाथजी भगवदीयके लक्षण तथा पुष्टिमार्गीय सिद्धांत
 कल्याणभट्ट प्रति कहतहें:—सो प्रथम तो अन्याश्रय न करना.
 अन्याश्रय महा पाधकहें. और आश्रयतो एक श्रीनाथजीकोही
 करना. सो आश्रय सिद्ध लयेतें, सर्व कार्य होतहें, और यहलोक
 में तथा परलोक में सय ठिकानें सुख पावतहें. सो यह अनिके
 आश्रयतो एक श्रीजीकोही करना. सो आश्रयका हेत यह हे जे
 अपने प्रभु विना और काहुको न माने, और दुसरेसें भूलके
 मनोरथ न करे, और अन्य अवतारनकी अपेक्षा न राखे, जव
 तथा देह काहुकी अपेक्षा न राखे. तातें यह वाततो बहुत कठिन
 हें. सो काहे तें जे यह संसार तो वृक्ष रूप हें. और या संसार
 रूपी वृक्षमें दाय इणहे, सो दाय इण ठान ठानसे, एकतो सुख,
 एक दुःख. सो दाय इण यामें लागत हें. और संसार रूपी
 वृक्षकी शाखातो अनेक हे. तिनकी शाखा सो भूतके तरंग हे.

ઝોર વૃક્ષ હે તાકો મૂલ જડ હે, સો યુક્ષિહે, ઝોર સમય પાયકે
 યા વૃક્ષકો મોહ રૂપી વચાર લાગતહે, સો વા વચારસોં વાકે ડાર
 શાખા અપની રક્ષા ચાહતહે, ઝોર ફળહે, સો અપને ગિરનેસોં
 ડરપતહે, સો યા મોહ રૂપી વિચાર ઠે ડરતેં ડાર શાખા ફલ કુલ
 દુટનતેં ડરતહે, ઝોર અપને મુખ્ય તો વૃક્ષકી જડહે સો દ્રઢહે
 તાતે વૃક્ષકો ડર નાહીંહે. સો ડાર શાખા ફળ પત્ર અપને મૂલકો
 દ્રઢ જનત નાહીંહે, તાતે અત્યંત ભય કરિકેં દુષ્પિત હોતહે;
 તેસેઈ યહ જીવહે. સંસાર રૂપી વૃક્ષકું મોહરૂપી વચારકો ડરહે.
 તાકો દુઃખ દૂર કરવેકો અપને મૂલકો વિચારનો. જે અપને મૂલ
 તો શ્રીભગવાનહે, તિનકો જનત નહીં, તાતે અપને મૂલકો ભુલી
 ગયોહે; ઝોર યા અવિધા કરિકેં એસો વિચાર રહત નાહીં, જે
 હમારો મૂલ ભગવાન હે. સો સર્વોપર દ્રઢહે. હમકો યા મોહરૂપી
 વચારકી ચિંતા નાહીંહે, ઈતની યુક્ષિ દુષ્ટ સ્વભાવ કરિકે, જીવકો
 રહત નાહીંહે, કયોંકિ મોહરૂપી વચારકે ડરતેં ડરપતહે, ઝોર યા
 સંસારમેં અનેક પ્રકારકેં દુઃખ સુખ પાવતહે; તેસેઈ યા મનુષ્યકો
 યા સંસારમેં અહંતા મમતાત્મક વૃક્ષરૂપીહે, ઝોર ડાર યાકો
 કુટુંબ હે, ઝોર શાખા યાકી સ્ત્રી પુત્ર પરિવારહે, પત્ર મનકે તથા
 દેહ સંબંધી અનેક મનોરથકે તરંગહે, ઝોર ફલતો દાય સુખ
 દુઃખહે; ઝોર મૂલ યાકે ભગવાન હે, એસે અવિધા કરિકે મોહ

રૂપી વચાર લાગેહેં, તખ યહ અપને મનમેં અત્યંત ભયભીત
 હોતહેં, ઝાર અપને મનમેં કહેહેં જે યા વચારતેં ગિરંગો, યહ
 સંસારકે ભય કરિકેં અપને મૂલ ભગવાનકો ભૂલિ ગયોહે, ઝાર
 અપને કુટુંબરૂપી ડાર શાખા સોં લપટાતહેં, ઝાર ઉનસોં મિલિકેં
 અનેક પ્રકારકે દુઃખ સુખકો અનુભવ કરતહે. યહ વૃક્ષરૂપી મનુ-
 બ્યકોં માયારૂપી અવિદ્યા લાગીહેં, તાતેં મોહકે વશ હોયકે ડર-
 પતહે, જે મેરે કુટુંબ સ્ત્રી પુત્રાદિકનકો દુઃખ હોયગો, યહ ચિંતા
 યાકો મોહ રૂપી વચાર લાગેતેં હોતહેં, તાતેં અપને મૂલ ભગવાનહે,
 સો દ્રઢ હેં, સો મોકોં લૌકિક અલૌકિકકી ચિંતા નાહીં હે, સો
 ભૂલી જતહે. તખ લૌકિક કુટુંબ મિલિકે યાકોં અન્યાશ્રય કરાવ-
 તહેં. સો યા પ્રકાર કરતહેં, ઝાર લૌકિકમેં કોઇ તો કહતહેં, જે
 તુમ કોઇ દેવતાકોં મનાવોં, તુમકો સુખ હોયગો, તુમરો ભલો
 હોયગો, ઝાર કોઇ કહતહેં, જે તુમરો મિત્ર ભલો હોય તો મિલોગે,
 તખ તુમરો કષ્ટ દુર હોયગો, ઝાર કોઇ કહતહેં, જે દેવીકી
 માનતા કરેતેં ભલો હોયગો. યહ દુર્બુદ્ધિ જીવ એસેં કરત હે, તખ
 યહ જીવ અન્યાશ્રય કરતહે, સો જ્યોં જ્યોં કરતહેં ત્યોં ત્યોં શ્રીઠા-
 કુરજી સોં દુરિ પરતહેં, સો અન્યાશ્રય કરીકેં ભગવાનતેં બહિર્મુખ
 હોતહેં. ઝાર મોહરૂપી વચાર કેસીહે જે જીવકો ભ્રમ ઉપજવત
 હે. ઝાર દ્રઢ અનન્ય ભક્ત હે સો તો અન્યાશ્રય સર્વથા નહીં

કરતહે, ઝાર જ્ય કષ્ટુ લૌકિક સુખ દુઃખ જલકો હોતહે તખ
 યહ દ્રઢતા રાખતહે, જે શ્રીજી કરેંગે સો હોયગો, મેં તો દાસહોં,
 સુખ દુઃખ તો દેહકે પ્રારબ્ધ સોં હોતહે, સો દેહકુ ભોગેતે છુટેગો
 એસી દ્રઢતા રાખની. ઝાર એસી દ્રઢતા રાખતહે, તિનકાં દુઃખ
 તતકાલ નિવૃત હોતહે. પ્રથમ તો ભગવદ્દિયકોં દુઃખ નાહિં હોત,
 ઝાર હોતહે સો પાછિલે પ્રારબ્ધસોં હોતહે, સો યે ભગવદ્દીય
 માનત નાહીં. યા પ્રકાર દ્રઢ આશ્રય શ્રીઠાકુરજીકો કરે તાકોં ભગ-
 વદ્દીય કહિયે. ઝાર જે વૈષ્ણવ હોયકે અન્યાશ્રય કરતહે, ઝાર
 અસમર્પિત વસ્તુ ખાતહે. તાસોં શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજી બહુત
 દુર રહતહે; યહ નિશ્ચય જનનો. સો યહ સમજકે વૈષ્ણવકો યહ
 યોગ્યહે જે અન્યાશ્રય ન કરનો. અસમર્પિત ન ખાનો. તાતેં
 અપનેં મનમેં દૃઢ આશ્રય એક શ્રીજીકોહી કરનો, તખ વૈષ્ણવ
 યા લોક પરલોકમેં સુખ પાવે. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણ
 ભટ્ટ પ્રતિ કહેહે.

ઇતિ શ્રીગોકુલનાથજીકૃત પ્રથમ વચનામૃત સંપૂર્ણમ્

વચનામૃત ૨ જી.

અખ દુસરો વચનામૃત શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણ ભટ્ટ પ્રતિ કહે-
 વહે:—જે વૈષ્ણવકોં પ્રાણીમાત્ર ઉપર દયા રાખની, જે કુંજરતેં

येंटी पर्यंत सपनेमें जेकही एव जननों. छोटे पडे सप एव प्रलुके हे. अंतर्थाभी सपनेमें जेकहीहे, और प्रतिषिंष न्यारे दिस-तहे. यह जनके भगवदीयकुं हिंसाते अत्यंत डरपत रहने. आप-नते शीत उष्ण सपनेमें विचारत रहनें, और काहुके हृदय कल्पा-वने नही, वचन, मन, देहतें सपके लो करनें, आपके वचन मन देहतें न्यारे रहे नो. सुष दुःषतें दुरि रहेनो. ताते वैष्णुव होय के प्राणीमात्र उपर दया रापने. यह श्रीगोकुलनाथजी वैष्णुवके आज्ञा कीयेहे.

धृति श्रीगोकुलनाथजीकृत दुसरो वचनामृत संपूर्णम्.

वचनामृत ३ णुं.

अप तीसरो वचनामृत श्रीगोकुलनाथजी कल्याण भट्टसों कह-तहे:—जे वैष्णुवके सदा प्रसन्न रहनें, और दुःष सुष दानडे। जेक परापर करिके जननों. सुषतें हर्ष होय. और दुःषतें क्लेश होय सो न करनें और वैष्णुवते दीन होय प्रति रापे. और अहर्निश श्रीजीके ध्यान रापे. द्रव्यादिककुं सुमार्गमें, गुडसेवा; वैष्णुव सेवामें जावे. और अपने शरीरभोगार्थ न ठावे और लौकिक वैदिक आवश्यक होय तो सकेय सहित प्रलुके दिपाय आज्ञा लध जावे. और वैष्णुव पास मान छोडिके नय, और

निःशंक होयकें भगवद्स्मरण करे. जहां भगवद वार्तामें संकाय होय, तहां भगवद्धर्म न पढे, और संदेह रहे. ताते संदेहकी निवृत्ति होय तहां प्रीति पढे, और ज्ञान होय. और अपनी देह अनित्य करि जने, तप्य भद न होय, और काहुको पुरे न होय, दुःखमें धीरज धरे. ताको उत्तम वैष्णव जने. या प्रकार श्री गोकुलनाथजी कल्याण लक्ष प्रति आज्ञा कीये हे.

छति श्रीगोकुलनाथजीकृत तीसरो वचनामृत संपूर्णम्.

वचनामृत ४ थुं.

अप्य श्रीगोकुलनाथजी वैष्णवनको योथो लक्षण कहतहें:—जे भगवद्विकों क्रोध न करेनां, ताको कारण यहहे जे क्रोध हे सो यांडासको स्वरूप हे. सो जहां क्रोध होय तहां भगवद्धर्म तथा भगवान न रहे. क्रोध होत हें, तप्य भगवद्भाव जत रहतहें. और क्रोधहें सो अग्निरूपहे, भगवद्धर्मकों नाश करतहे. जकों क्रोध पढुत होतहें, सो क्रोधावेशसें अशुद्ध रहतहें. जसें यांडा-लके स्पर्शतें सयैल स्नान करेनां पडे असेो अे दुरायारीहे. सो क्रोधतें जवको सयैल स्नान करेनां पडे, नहिती हाथ पांवतो धोवने, और सोदहे दुरला (डोगणा) करेना, अरणाभृत लेय मनमें शांत होय तप्य क्रोधावेशतें छुटे. ताते भगवद्धर्म, भगवद्स्मरण

पवित्र होय ठं करे. और क्रोधवेशमें देह छुटे तो नर्कमें पडे तथा अधोगति होय, कथे। जे. "तामसानां अधोगतिः"

आर विना कारण, भगवद्सेवा संभंध विना क्रोध करे तो श्चान योनि पावे. और लोभतें काहुके द्रव्य सुरावे और पुछतें क्रोध करतहे सो सर्पयोनि कुं पावतहे, और काई वैष्णवकें धर्षा करके भगवद्सेवा, भगवद्धर्म, कीर्तन आदिमें प्रतिषंध करिठं छुडावे, सो वह कुंभीपाक नरकके डीडा साठ हजार वर्ष तांघ होतहे, पाछे सुकर, कुकर, सर्प धत्यादिक योनि कुं पावेहे. ताते भगवद्धर्म संभंधी वार्ता साधारणहू होय तासों विघ्न न करेना. और जे क्रोध धर्षा करीके काहुके घरमें अग्नि लगावतहे सो तीना पाप करी ठं नर्कमें पडतहे, और धर्षा तथा क्रोधतें काहुके विष दैतहे, अथवा जलमें डुबावतहे, तथा शस्त्र ले आपघात करतहे, सो नर्क लोगके सर्प योनि कुं पावतहे. तनसो दशगुणो प्रायश्चित करतहे तप शुद्ध होतहे. क्रोध सधरे धर्मनमें आधक डे. महा दुष्पुद्दि होय ठे अज्ञानतें करतहे, ताते मन लगायकें क्रोधके निवारन करेना. सो भगवद्दृष्टिपी अडगतें दूरि करे. और क्रोध करिके गुड्डी निंदा करे, तथा कठिन वचन बोले सो मुसक होय, पाछे सर्प योनि कुं पावे डे, ता पाछे प्रेतयोनि पावतहे. और भगवद् अर्थ विना माता पिता सों क्रोध करत हे सो हरिद्री

होत है. और वैष्णवों में क्रोध करत है तिनको सधरो सुकृत धर्मको नाश होत है. या प्रकार श्रीगोकुलनाथजी आप कल्याणलक्ष्यों में आज्ञा किये है. जो क्रोधको महा दोष है, सो कहेते पार न आवे. सो यासों सावधान रहैना.

इति श्रीगोकुलनाथजीकृत चतुर्थं वचनामृत संपूर्णम्.

वचनामृत प मुं.

अथ श्रीगोकुलनाथजी कल्याणलक्ष्य प्रति वैष्णवनों पांयमो लक्षण कहत है:—जे वैष्णव होयकें ओक श्री भगवानकोही आश्रय जनें. और भगवद्सेवा विषे ओकाअ चित्त राषे, परम इक्षय जनें, और लौकिक वैदिकमें मनकी अंयलता न राषे; और श्रीजीके स्वयं श्रीलागवतमें तथा पुष्टिमागीय अंथनमें कह्यो है, सो तिनको दर्शन करि ध्यान हृदयमें राषे. जैसे भगवद्नाम स्मरण करे, तेसेही अपने गुणके नामके हृदयमें स्मरण जप करे. भगवद कटाक्ष, अंग, वस्त्र, आभरणमें अपना मन लगायकें चिंतवन करे, तथा अनेक लीला है तिनको चिंतवन करे. और भगवदनाम विना जे क्षण जय तो हृदयमें उसास लें के ताप करे. और अस्पर्शमें स्नान करी चरणामृत तथा श्री यमुनाजीकी रजमुष्ममें

भेले, द्वाड नेत्रनसों लगाय भाथे धरे, हृदयसों लगावे, तथ अलौ-
किक दृष्टि होय, तथ भगवद् धर्म भाथे भिराजे तथ हृदय शुद्ध
होय, और भगवद् मंदिरमें जय तो छोटी मोटी सेवा अपने
लाज्य मानिकें करे, पात्र माने, मंगलभोग धरि सन्या इरिडे
सभारे, मंगल आरती करी तिथि वार उत्सव दृष्टि अल्यंग
करावे. और जैसे स्वरूप तेसो पुष्टिभार्ग अनुसार, तिथि, ऋतुके
अनुसार सिंगार करे, और सेवा सिंगार विषे यितके उद्वेग संक-
ल्प विकल्प न करे. और अपने मनमें अपराधके जय राधे.
श्रीमहाप्रभुजीकी कृपा ते अपने लाज्य अनिके सेवा करे. मंगला,
राजभोग, उत्थापन, सेन कराय सांकर, तारे लगाय, वस्तु सामग्रीकी
योकसी राधे. पाछे रानीके वैष्णवनसों मिलिके भगवद्वार्ता
कीर्तन अवश्य करना. और काछ वैष्णव न मिले तो अतन्मार्गीय
ग्रंथनकी टीका देखे. अतन्मार्गीय वैष्णवनमें जयके वार्ता करे,
सुने. जैसे सेवामें आलस्य न करे तेसे वैष्णव मिलापमें आणस
न करे. द्वाड होय तथ लज्जित पडे. जे भगवद् सेवान अपने तो हु वैष्णवके
संग न छोडे. तो दैन्य होय. या प्रकार श्रीगोकुलनाथजी वैष्णव
नसों आज्ञा किये.

इति श्रीगोकुलनाथजीके पंचम वचनामृत संपूर्णम्.

वचनामृत ६ कुं.

अथ श्रीगोकुलनाथजी छोडो लक्षण कहुतहें:—जे वैष्णव सेवा, भगवद्स्मरण, भगवद्धर्म धनमें पाषंड न करनो. और काहुके द्विपायवेके अर्थ, पुज अर्थ, इकारार्थ न करे. अपना सहज धर्म जने, जैसे ब्राह्मण गायत्री जपे. लाल संतोषसुं सेवा करे. “ एक कालो द्विकालो वा ” और विवेक विना पुज सेवा करे तो नर्कमें पडे, और पाषंडीकी पूज, सेवा प्रभु अंगीकार न करे. या प्रकार सों श्रीगोकुलनाथजी कल्याण लक्ष्मि प्रति कहे हें.

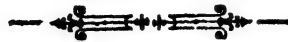
इति श्रीगोकुलनाथजी कृत छोडो वचनामृत संपूर्णम्.

वचनामृत ७ कुं.

अथ श्री गोकुलनाथजी कल्याणलक्ष्मि प्रति वैष्णवनसों सप्तमे वचनामृत कहुतहें:—जे वैष्णव होय के काहुके अपराध न देखे अथवा सुने नही. यद्यपि जाननसों सुनें और आंभिनसों देखें परंतु मनमें रंयकहुं न लावे. यह जने जे में मायावाद ३पी अविधामें पर्यो हुं. सो मोठों दोष दीसतहें, धनमें रंयकहु दोष नही हें. उत्तमोत्तम देखे. मध्यम देखके कहे. दुष्ट जुठी सायी लगाय धर्मा करे, द्वाधसों जोटा काम करे, अपराध करे तो हु वाठों बूझि जय. वाठों प्रसन्न करिके संहाय छुडावना. बलो कार्य

હોય સો ગુણકોં પ્રકાશ કરેં. યા પ્રકાર ચલે તો પ્રભુ કૃપા કરિકેં
અપની ભક્તિકો દાન કરેં. સો યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કહ્યાણ
ભદ્ર પ્રતિ પુષ્ટિ માર્ગીય સિદ્ધાંત કહેહેં.

ઈતિ શ્રી ગોકુલનાથજી કૃત સપ્તમ વચનામૃત સંપૂર્ણમ્.

વચનામૃત ૮ મું.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી કહ્યાણભદ્ર પ્રતિ આઠમેં લક્ષણ કહ-
તહેં:—એ વૈષ્ણવ હોય સો સાચો હોય, ઝોર લૌકિક અલૌકિકમેં
કપટ ન રાખે. ઝોર ભગવદીયસોં મિથ્યા ન બોલે, ઉનકી ટહલ
સેવા કરે, ઉનસોં ભગવદ્ ચર્ચા કરે, ઉનકે દુઃખકો ભાવ તથા
પુષ્ટિમાર્ગકો સિદ્ધાંત અપને દુઃખમેં ધારણ કરે; ઝોર વારંવાર અ-
પને મનમેં વિચારે. ભગવદ વાતા કો હેતુ સમજે. ભગવદીય સોં
દીન બહે રહનો, ઝોર ભગવદીયકે આગેં અપની બડાધ ન કરની,
ઝોર આજ્ઞા ઉલંઘન ન કરની, ઉનસોં સ્નેહ બહુત રાખનો. શ્રી
ઠાકુરજીકી લીલા વાર્તાકો પ્રકાશ ન બનત હોય તો દીન હોય કે
ભગવદીયસોં પુછનો, અપની યોગ્યતા ન જતાવની, ઉન ભગવ-
દીયન કે આગેં ભગવદ્ વાર્તા ચર્ચા કરની. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલ-
નાથજી કહ્યાણભદ્ર પ્રતિ આજ્ઞા કીયે હે.

ઈતિ શ્રી ગોકુલનાથજી કૃત અષ્ટમ વચનામૃત સંપૂર્ણમ્.

वचनामृत ९ सुं.

अथ श्रीगोकुलनाथजी औरहु आज्ञा करतहें:—जे डाँड निंदा दुर्वचन कहे ताका उत्तर न देना, सथ सहन करना, अपने में दोष जनी उनसें क्रोध न करना. अपने मनमें भेद न करना. और उनसें बहुत विरोध होय तो नेक दुरि रहेना. उनके कृत्य देभीके दोष युद्धि रंयकहु न करना, उनसें जय श्रीकृष्णुका व्यवहार राखना. उनकी निंदा न करनी. या प्रकार वैष्णवनके अपराध ते उरपत रहना. जैसे उरपत रहे ताका सर्व कार्य सिद्ध होय. प्रभु कृपा करि के दृष्टिमें पधारें. निंदा सहनी यह वैष्णवनकां सर्वोपर परम धर्महै. या प्रकार श्रीगोकुलनाथजी कल्याण लक्ष्मि प्रति आज्ञा कीयेहें.

धृतिश्री गोकुलनाथजी कृत नवमो वचनामृत संपूर्णम्.

वचनामृत १० सुं.

अथ और हु श्रीगोकुलनाथजी वैष्णवनकां दसमो लक्षण कहतहें:—जे श्रीठाकुरजीकी सेवा काहुके लरेसे न राखे. अपने सेव्य स्वरूपकी सेवा आपुही करनी. और उत्सवादि समय अनुसार अपने वित्त समान, वस्त्र, आभुषण, भांतिभांतिके मनोरथ करि सामग्री करनी. श्रीठाकुरजीके यहां नित्य नौतम उत्सवजनी प्रसन्न

रहना अभंगल उदासीन क्यहु नरहनां ओर सामग्री न
 उत्सवमें अपने धरकी कहीहे, सो रीति प्रभाणु यथाशक्ति करना
 जे द्रव्य होय तो श्रीकृष्णुके अर्थ लगावना, कृपणता नाहीं करना.
 ओर भगवद् सेवा करिकें श्री ठाकुरजते कछु भागना नाहीं. या
 रीति सों निष्काम होय श्रीठाकुरजकी सेवा करनी. ओर जे सुतकी
 होय, वृद्धि होय, रोगादि प्रतिबंध आय पडे तो, अपुने सुजति
 वैष्णवपे सेवा करावनी; ओर सुजति वैष्णव न होय तो भयादी
 वैष्णवके कछु द्रव्य देके सेवा करावनी. ओर जे भरनदी वैष्णव न
 होय तो समर्पनीपे सेवा करावनी, ओर समर्पनी वैष्णव गाममें
 न होय, तो नामधारी वैष्णवसों पट वस्त्र थैली हाथमें पहरायके
 श्रीठाकुरजकी सेवा करावनी, साक्षात् श्रीठाकुरजके स्पर्श न करावनां,
 ओर याके हाथकी सप्पडी अनसप्पडी श्रीठाकुरज आरोगे परंतु
 आपुनके पडे प्रतिबंध आय पडे तो लेनां; ओर प्रतिबंध
 छुटे तब ओक व्रत करे तथा भेट काढे, तब श्रीठाकुरजके स्पर्श
 करनां. ओर अन्य भागीयपे श्रीठाकुरजकी सेवा न करावे. नाम-
 धारी न भिजे तो आपुछ पट वस्त्रसों सेवा करे. श्रीठाकुरज पोढेहीं
 आरोगे; परंतु ओरसों सर्वथा नाहीं करावना. जे शरीर सर्वथा
 न यजे तो श्रीठाकुरजके गांभके वैष्णव तथा ओर गामके वैष्णव
 होय तिनके धर पधरावना. ओर मन करिकें ताप करे जे भगवद्

સેવા ન ભઈ તાતે મન લગાયઠં માનસી સેવા કરનીયા પ્રકારસોં સેવા પહલે કરી હોય તાહી પ્રકારસોં સેવા કરની. ઝાર માનસી સેવાઠો પ્રકાર યહહેં, જે અપને મનમેં શ્રીઠાકુરજીકા ધ્યાન કરિકેં શ્રીઠાકુરજી, શ્રીઆચાર્યજી, શ્રીગુસાંધજીકે બાલક જીનસોં સમર્પણ ક્રિયો હોય, શ્રીજી તથા સાતોં સ્વરૂપ અપને ગુરૂકે સેવ્યસ્વરૂપ હોય તિનકો નિયમ પુર્વક અંતઃકરણસોં દંડવત્ કરનોં; પાછેં મનહી કરિકેં મંગલ ભોગ ધરિ મંગલા આરતી કરેં, પાછેં અભ્યંગ સ્નાન, અંગવસ્ત્ર, આશુપણ ઋતુકે અનુસાર ધરાવે. યા પ્રકાર રાજભોગ, ઉત્થાપન, સેન પર્યંતકી ભાવના કરની, પરંતુ મનમેં સંતોષ ન રાખે, યહ જીને જે મોસોં સાક્ષાત્ હસ્તસોં સેવા કબ કરાવેગેં, સો ભગવદ્ સેવામેં એકાદશ ઇંદ્રિયનકો વિનિયોગ હોત હેં, યહ તાપ કરે. યા પ્રકારસોં રહે સો ઉત્તમ વૈષ્ણવહે, યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણબદ્ધ પ્રતિ કહે હે.

ઇતિ શ્રીગોકુલનાથજી કૃત દશમો વચનામૃત સંપૂર્ણમ્.

વચનામૃત ૧૧ મું.

અબ ઝારહુ શ્રીગોકુલનાથજી ગ્યારમોં લક્ષણ કહતહેં:—જે વૈષ્ણવ હોય સો પ્રાણી માત્ર ઉપર દયા કરે, ઝાર વૈષ્ણવ અપને ઘેર આવે તો પ્રસન્ન હોય રહે, ઝાર કહે જે વૈષ્ણવદ્વારા પ્રજી

पधारैडे, यह जनि तेस लगाय, ताते पानीसों न्हुवाय, सुंहर
 ऋतु अनुसार वस्त्र पहिराय, नाना प्रकारके महाप्रसाद लिवावे, जे
 सामर्थ्य होय तो समयके लायक सनमान करि प्रसन्न करनों,
 और काहुको ऋण काढिके न करनो. ऋण, हत्या परापर हें,
 काहुको दुःख हे कार्य न करनो. यह भावसों वैष्णवको रहनों. और
 अन्य मार्गीके श्रीठाकुरजीकी सेवा न करनी, और विना भयार्थीके
 ठाकुर अपने ठाकुरजी पास न भेडावनें, और अपने श्रीठाकुरजीकी
 सामग्री विना भयार्थीके न देनें, प्रसादी होय सो विना भयार्थीके
 श्रीठाकुरजी आगे भोग धरनों, सो प्रसाद भयार्थी न लेय. ढीलाका
 भाव अन्यभागी तथा पात्र विना न कहनों. पुष्टि मार्गमें अनन्य
 होय तासों मिलिके निवेदनका तथा ढीलाका भाव स्मरण करनों,
 और अपने गुंने मंत्र दियो होय, अष्टाक्षर, पंचाक्षर, तिनका
 प्रकाश जहां तहां पात्र विना न करनो, अपने श्रीठाकुरजीकी सेवा
 जहां तांछ अने तहां तांछ औरके धर न पधरावनीं, अपने धर
 सेवाका सौकर्य सामर्थ्य न होय तो औरके धर अय होय धडी सेवा
 करे, परंतु रंयकहु नियमपुर्वक करनी यहिये, तेसेध भगवदीयकां
 संग नियमपुर्वक करनों. या प्रकार श्रीगोकुलनाथजी कल्याणलक्ष्मिप्रति
 पुष्टिमार्गीय सिद्धांत कहेहें.

धति श्री गोकुलनाथजीकृत ओकादशमें वचनामृत संपुष्टि.

વચનામૃત ૧૨ મું.

અથ શ્રીગોકુલનાથજી દ્વાદશમેં વચનામૃત કહતહે:—જો
 વૈષ્ણવે અપને સેવ્ય સ્વરૂપકો સાક્ષાત પુરુષોત્તમ જનિકેં સેવા કર-
 ની, ઝોર અન્ય માર્ગીયકે ઠાકુરકેં અપને શ્રીઠાકુરજીકે બરાબર ન
 જનેં, ઝોર હસ્તાક્ષર, વસ્ત્રસેવા, ચિત્રસેવામેં અન્ય ભાવ ન જનેં,
 સાક્ષાત જનિ અપરાધકેં ભય રાખેં, ગૃહસ્થ ધર્મ સેવા અર્થ જનેં,
 અપનેં સુખ અર્થ ન જનેં, ઝોર અપનિ દેહ અનિત્ય જનેં,
 શ્રીઠાકુરજીકી દેહ નિત્ય જને, શ્રીઠાકુરજીકી દેહ તથા ભગવદ્દીયકી
 દેહ અનિત્ય કરિં જનેં નહીં. લૌકિક સુખ તુચ્છ જનેં, ભગવદ-
 સેવામેં પ્રીતિ રાખેં, તિનસેં પ્રીતિ વિશેષ રાખેં, ઇતની લૌકિક
 વૈદિક વસ્તુમેં ન રાખેં, પરાઈ વસ્તુ પરાઈ સત્તા હોય તામેં લોભ
 ન રાખે, કષ્ટુ પ્રાપ્ત ભયે તેં સુખ ન માનેં, કષ્ટુ હાનિ ભયે તેં
 દુઃખ ન માનેં. ગૃહસ્થધર્મકે શાસ્ત્ર કાહુ સેં સુનિકેં લૌકિકમેંલીન
 હોય ન જનેં, પુષ્ટિમાર્ગીય સંબંધી, શાસ્ત્રકે વચનતેં ઝોર સખ
 શાસ્ત્ર પુષ્ટિમાર્ગતેં અંતરાય કરવે વારોહે યહ નિશ્ચય જનનો. ઝોર
 ભગવદ્કાર્ય, ગુરૂકાર્ય, વૈષ્ણવકાર્યમેં મન રાખેં. જેસેં જલતેં કમલ
 ન્યારો હે તેસેં લૌકિક વૈદિકતેં ન્યારો રહે, ઝોર શ્રીભાગવત તથા
 શ્રીઆચાર્યજીકે અંથનકો ભગવદ્સ્વરૂપ જનેં, ઝોર શ્રીસર્વોત્તમજીકો
 પાઠ તથા જપ મન લગાયકે કરનો, યહ પુષ્ટિમાર્ગીય વૈષ્ણવકી

गायत्रीह्रि, ताते सगरे प्रतिबंध दूर करि पुष्टिभार्गङ्गा कुल पावे, और श्री यमुनाष्टक आदि पाठ नित्य करनो, और श्रीसर्वोत्तमलुका पाठ जप नियमपूर्वक करनो. गद्य के श्लोकको भाव विचारनो, और सदा पवित्र रहनो. कुटिल मनुष्यमें छुडुवेकी ग्लानि राखे, वैष्णवके वस्त्रमें बहुत ग्लानि न राखे. अलौकिक देहसो लग्यो रहे, और काहुके द्विभायवेके लिये अडी अपरस न राखे. और जहां तहां विचारें विना भान पान न करनो, या प्रकार श्रीगोकुलनाथलु आज्ञा करत हे.

धृति श्रीगोकुलनाथलुकृत द्वादश वचनानुत्त संपुर्णम्.

वचनानुत्त १३ मुं.

अथ श्रीगोकुलनाथलु तेरमो लक्षण कहुतहे:—जे भगवदीय वैष्णवको काहुसो विरोध न राखनो, और जहां क्रोधघ्नी वार्ता होय तहां ठाडो न रहनो, और सपनसो हित राखनो. सो सर्वोत्तम-भाव राखनो. उनकी वात जुडी होयसो अपने कहेते भेद पावे सो न करनो. और साथी कहे ते भेद पावे सो न करनो. याही प्रकार विवेक विचार पूर्वक यखनो, ताको भगवदीय कहिये. और वैष्णवकी निंदा करे तो तरकमें पडे. तहां विचारहे जे वैष्णव

કુમાર્ગ ચલે તો સમજવનોં, મનમેં દ્વેષ કરિ નિંદા ન કરેં. અથવા માર્ગકી રીતિસોં વિપરીત ચલે તાકોં વૈષ્ણવ ન જનનોં. ઝાર અપને માર્ગકો વૈષ્ણવ હાય ઝાર ઠોરકી વાત શ્રીઠાકોરજીકો સિદ્ધાંત કરે તાકો સંગ સર્વથા ન કરનો, યદપિ બડો પંડિત હોય ઝાર સમજવે વારો હોય તોહુ વાકો સંગ બડો દુઃખદાઇહે, ઝાર થોરો સમજ પરંતુ પુષ્ટિમાર્ગમેં તત્પર હોય તાકો સંગ હિતકારીહે. વૈષ્ણવકી નિંદા તેં કોટિ કોટિ અપરાધતેં દુષ્ટ હોય. ઝાર વૈષ્ણવ હોય કેં લૌકિક વસ્તુમેં તૃણા ન રાખે, ઝાર કામનાતેં દુર્બુદ્ધિ હોય, ઝાર તૃણાતેં કેવલ સ્વાર્થ હોય, ભલો બુરો ન સુનેં, કેવળ સ્વાર્થ હોય તખ પ્રસન્ન હોય, સ્વાર્થ ન હોય તો નિંદા કરે ઝાર તૃણાતેં મનમેં સંકલ્પ વિકલ્પ હોતહેં તખ અપનોં સ્વરૂપ, અપનો ધર્મ ભૂલિજતહે, તખ મનમેં અનેક પ્રકારકે લોભરૂપી તરંગ ઉઠતહે, સો લોભતેં ભલો બુરો કાર્ય સુઝે નાહીં. ઝાર વિવેક જ્ઞાન સખ જત રહેં, તખ જુઠી સાચી વાત બનાયકેં અપનેં કાર્યમેં તત્પર હોતહે, દ્રવ્ય તથા વસ્તુ લેતમેં ડરપત નાહીંહે, ઝાર દ્રવ્યકી રક્ષાકે અર્થ અનેક જતન કરતહેં. તાતેં વૈષ્ણવકો લોભ તૃણા કરની ઉચિત નહિહે. વૈષ્ણવકો કાલકો ભય રાખનોં, જે મોતેં કષ્ટુ અપરાધ હોયગો તખ શ્રીઠાકુરજી મતિ કહું અપ્રસન્ન હોય જય ? સો યહ કાલ તો સગરે જગતકો અસતહે, સો મોહુકો લે જયગો,

तातें लौकिक वैदिकमें आसक्त न होय, और करे विना न यकें तातें सहजमें जाने सो करे. परंतु मनमें आसक्त न रहे, यह मनमें जाने के अपने धर्मविना सहाय करिवेवारे छाछ नहीं है. अपने वैष्णव धर्म गयो तव सप्य गयो. सो वैष्णवधर्म दृढ होय तो प्रभु सप्यमें सहाय करे. और धर्म गयो और कछु सिद्ध भयो तो लौकिक चारि दिनमें जात रहे, और परलोक पिंगडे. तातें भगवद्धर्मका महात्म दृष्टेमें राषिके देवल प्रभुनको आश्रय करना, और स्वार्थते धर्म जाय, अथवा लौकिक विषयादिक सुखके अर्थ करे तो धर्म जाय. और श्रीठाकुरजीते गुड़ विषे अधिक प्रीति राखनी, यह जाने के कछु भयोडे; सो धनकी कृपासे भयोडे, और आगेहु धनकी कृपातें होयगो. सो तो योगेश्वरके प्रसंगमें कछोडे. के श्रीठाकुरजीमें अडी प्रीति होय, और गुड़विषे भाव तथा वैष्णव विषे दया नहीं होय, तो वे सप्य राखमें होमतडे. और वैष्णवका तथा गुड़का समाधान प्रभु साक्षात् अपने करके मानतडे. और वैष्णवसों मिलिके अपने जन्म जन्मके प्राणुप्रिय श्रीठाकुरजी तिनका स्मरण करे. सो मनमें यह मनोर्थ राखे के श्रीठाकुरजी प्रसन्न होय. लौकिक कार्य अर्थ न राखे. या प्रकार श्रीगोकुलनाथजी कल्याणभट्ट प्रति वैष्णवका शिक्षा दियेडे.

धृति श्रीगोकुलनाथजीकृत तेरहमें वचनाभृत संपूर्णम्.

વચનામૃત ૧૪ મું.

અથ શ્રીગોકુલનાથજી ચૈદહમો લક્ષણ કહતહે:—જે વૈષ્ણવ લોકિક વૈદિક દેહકાર્ય અનિત્ય કરિ જને, ઝાર પુષ્ટિમાર્ગકો ધર્મ સત્ય જનિ કાર્યમેં તત્પર રહે, ઝાર ધમ તથા લોકિક કાર્ય તુચ્છ જનિ દુઃખરૂપ જને, ઝાર તીર્થકો મહાત્મ્ય સુનિકે મનકો સેવા સ્મરણુતેં ચલાવનો નહીં, ઝાર તીરથકો ફલ તુચ્છ કરિ જનં, જે ગંગાજી સરખે તીર્થ જગતમેં ઢાઉ નાહીં સો ^૧ રૂકિમણી મનમેંદુ ન લાઇ, ઝાર વેદ, પુરાણ, શાસ્ત્ર, શ્રીભાગવત ગીતા ઇત્યે વચન સત્ય કરિ જને, પરંતુ અનેક પ્રકારકે અધિકારીહેં તિનકે અર્થ જનનોં. ઝાર પુષ્ટિમાર્ગકે વચન તથા ધર્મ મનમેં રાખનોં ઝાર અનેક પ્રકારકે ફલ તુચ્છ કરી જનનો. ઝાર જ્યંતી આદિ એકાદશી સત્ય કરી જનનોં. પરંતુ ફલકી ધમના મનમેં ન રાખેં, ઝાર ખડે કહે સો કરેં, તાતેં સેવા કરેં સો મુખ્ય હેં. ઝાર ભગવદ સેવા સ્મરણુ સર્વોપરિ જને. ઝાર લૌકિક વિષયકે અર્થ સ્ત્રીકો ન જને, ઝાર વિષય સો ભગવદીય પુત્ર હોવેકે અર્થ કરેં, ઝાર ભગવદ સેવા અર્થ સ્ત્રીમેં પ્રીતિ રુખેં. ભગવદીસોં ભગવદ્ વાર્તા દૈન્ય પૂર્વક કરે, અપની ઉત્કર્ષતા ન જનાવે, ઝાર અજ્ઞાનિ હોય શુદ્ધ ભાવસોં પ્રસન્ન કરે. ઝાર ભગવદ્ભાવકી વાર્તા અપને મનમેં

दृढ विश्वास करिं राप्ते, उन भगवदीष्टी लौकिक चेष्टा न दृष्टे, तो भगवद्द्वंभं दृष्टेमे' दृढ करिंके रडे. या प्रकारसें श्रीगोकुलनाथल आज्ञा क्रियेडे.

धृति श्रीगोकुलनाथलकृत चादमे वयनाभृत संपूर्णम्.

वयनाभृत १५ भुं.

अथ आरहु श्रीगोकुलनाथल पुष्टिभार्गवा सिद्धांत कइतडे:-
 जे वैष्णवके लौकिकमे' आतुरता न राप्पनी. लौकिककी आतुरता सें सेवा विषे उद्वेग डाय, तथ प्रलु प्रतिबंध करे. से कडे डे " उद्वेगः प्रतिबंधो वा भोगोवास्यातु बाधकः" जेसे कडे डे. से सेवामे' लौकिक लवके सभाधान न करे, आर सेवामे' गुडके कार्य तथा भगवदीयके कार्य करे, तो चिंता नाहीं, से प्रलु अपणे कार्य जनी वेगेही प्रसन्न डाय. आर मुष्परता दोष अहुत अडे हे से विचार राप्पनें लौकिक वार्ता कडे सुने ते' भीतरते' असुरावेश डाय तासें सेवामे' काहुसें संभाषण न करनें, आर लौकिक वात हु न करनी. आर सेवा विषे अहुत भोलनो नाहीं, आर काहुकी जुठी सांथी करनी नही. श्रीठाकुरलकी टहेल प्रीतिसं करि प्रलुनके उपकार मानिके' जे प्रलुननें कृपा करिके' टहेल करवाछडे, आर सेवा करिके' कछु लौकिक वैदिकमे' वासना न राप्पनी. अपनो मुष्प

વૈષ્ણવ ધર્મ જનિ સેવા કરે. ઝોર વૈષ્ણવ હોયકે કહ્યુ દુઃખમે વ્યાપ ન હોનો, ઝોર શ્રીઠાકુરજીકે વસ્ત્ર આબ્રણ સામગ્રી સ્વ-રૂપાત્મક અને, તાતે પ્રભુ સંબંધી હોય તો અપનો લૌકિક ન અને, ઝોર પ્રભુનકો નયે વસ્ત્ર કરાય પ્રસાદીસોં અપનો કાર્ય ચલાવે, ઝોર આપ વિના પ્રસાદી પહેરે તો બહિરમુખતા હોય. ઝોર ચિંતા કષ્ટ કાહુ વાતકી અપને મનમે ન લાવે. ઝોર અપને ભોગકી નિ-વૃત્તિ દુઃખકરકે અને. સુખમે પ્રભુનકો ભૂલિ જયહે, તાતે સુખતે દુઃખ ભલો, જે પ્રભુનકો સ્મરણ તો હોય. સોઈ કુંતાજીને કહીહે જે વિપત્તી ભલી જમે આપકો દર્શન હોય, ઝોર પ્રુષ્ઠી માર્ગીય પંચા-ક્ષર મંત્રકો જપ કરનો ઝોર ભગવદ્ નામકે ભૂલેતે અસુરાવેશ હોય હે, ઝોર કાલાદિક ખાય જતહે. ઝોર શ્રીઠાકુરજીકી બાલલીલા, કિશોરલીલા, ઝોર વ્રજ સંબંધી લીલા, ઈનકો ગાન સુનેતે શ્રીઠાકુ-રજી વેગેહી પ્રસન્ન હોય. ઝોર ભગવદ્વીય વૈષ્ણવકે આગે લીલાકો ગાન કરનો, સાધારણ કોઈ ખેઠો હોય તો શિક્ષાકી વાત કહેની, શિક્ષાકે કીર્તન ગાન કરને. જે ભક્તિમાર્ગકો દ્વેશી બહિરમુખ બે-ઠયો હોય તો અપને મનમે ગુનગાંન ભગવદ્સ્મરણ કરનો; બહિર અપને ધર્મકો પ્રકાશ કરે નહીં, ઝોર ભગવદ્વીયકો સેવાસ્મરણ તથા ભગવદ્ ધર્મ બઢાયવેકો ઉપાય કરનો. ઝોર કામ, ક્રોધ, મદ, મત્સરતા, લૌકિક આવેશ, સર્વથા દૂરિ કરનો, અપને પાસ તથા

और वैष्णवके पास लौकिक आवे तो भगवद्धर्ममें मन लगाय-
वेकों शिक्षा करनेों और न माने तो कछु भोलनों नहीं. और वासों
अहुत प्रीति न करनेों, और भगवदीयके मिलिवेके उपाय करनेों,
उनकी टहल करी प्रसन्न करि भगवद्धर्म पुछनो, सो विश्वास करी
पुछनों, चलनो, और जे कछु भगवद्धर्म न पनी आवे तो ताप
कलेश करनेों. और भगवदीयको तथा अपने गुडको धर लायके प्रसन्न
करनेों, और भगवदीयसों लौकिक वार्ता न करनेो जे यह काल परम
दुर्लभ है, सो यह जनीके पुष्टिमार्गको प्रकार पुछनों. और
भगवदीय देशांतरतें आवे होय तो उनसों मिलनों, जे भगवदीयके
दृष्टेमें प्रभु बिराजतहें, सो तिनके मिलेतें दृष्टय पवित्र होय तप
अपने दृष्टयमें प्रभु कृपा करिके सर्वथा पधारेंगे, यह भाव जननों.
या प्रकार श्रीगोकुलनाथजी वैष्णवनको शिक्षा किये हें.

छति श्रीगोकुलनाथजीकृत पंढरमो वचनामृत संपूर्णम्.

वचनामृत १६ मुं.

अथ औरहु श्रीगोकुलनाथजी आज्ञा करतहें:—जे वैष्णव देश
परदेशकुं जय, और तहां श्रीठाकुरजी बिराजत होय, तो तहां
चलके जय. और श्रीवल्लभकुल बिराजत होय तो महा नम्र होय
जयके दर्शन करे, ता पाछे पानपान करे, और जहां अन्यभा-
गीय पुज होय तो तहां सर्वथा न जनो; और जहां श्रीपुष्टिपुज

घातम पिराजत होय. और श्रीवल्लभकुल पिराजत होय तहां
 पाली हाथ न जनो. और नित्य न पनि आवे तो जप जय
 तप अथवा विदाय होय तप यथाशक्ति इलकुल पहुयावनों, और
 लेट करनो. और श्रीनाथजीके दर्शनमें आलस्य न करनो. और
 प्रभुनके दर्शनमें आलस्य न करनो. और आलस्य करे तो अज्ञान
 पढे. प्रभुनकी सेवा करत होय, और दर्शन होय युके, तो अप
 राध नहीं. दर्शन ते ज्ञान होय, और ज्ञान हृदयेमें लयेतें भगवद्
 स्वरूप हृदयेमें आइठ होय. और अज्ञानतें विषयादि आसक्ति
 होय. और जप करे सो काहुसो जतावे नहीं, जप लावहे सो अ-
 त्यंत गोप्यहे. और शास्त्रमें कहे हैं जे जप ऐसे करनो जे होठ
 रंचकहु भुले नाही. या भांती भीतर अनुभव करतहीं जप करनो
 और गौमुष्ठी माला पहार कढनो नहीं, और माला भीतर
 उरजि जय तो उपरके मनिका निकसिके सुरआयके ऐसे धरे, जे
 फिर न उरजे, और मनिका १०८ राप्ते, तिनसो जप करे, और
 सुमेरके उलंधन न करे, सुमेरके उलंधन करे तो लीलातें आहिर
 परे, जपके इल तिरोधान होय. और गौमुष्ठी उपरणामें टांडीके
 जप करनो, और गौमुष्ठीहे सो अलौकिक हे, और जपमें
 पालनो नाही, देह मनको यंचल न करनो, नेत्र मुंदे रहे, सो
 लौकिकमें दृष्टि न जय. जपके सेवाके साधारण लौकिक क्रिया जने

तो वांछा प्रभु जप न करावे, और प्रतिबंध होय, ताते सेवा जपके महात्म्य लुके नाहीं महात्म्य भूले तो साधारन जनें, तप आलस्य होय, आलस्यते अज्ञान होय, अज्ञानते दुर्बुद्धि संसारी होय, संसारासक्तते श्रीठाकुरजते अहिर्भुज होय, यह कहेजे सेवा दर्शन और जप पाठते कडा होयगो, और लौकिक विना निर्वाह कैसे होयगो. और वैष्णव भिले तो पापंड करिके कहेजे, सेवा दर्शनमें कडाहे ? और मन लगेगो तव कार्य होयगो सो वे तो थोड़ीं पयिभरतहे, सो या प्रकार सिद्धांत करि लौकिकमें तत्पर होय. और मनहे सो भगवद् सेवा कीर्तन वार्ता करने ते लगेगो, परंतु जवकी उलटी गतिहे, ताते भगवद्बर्भमें मन लगत नाहीं, सो याही प्रकार दुष्ट सिद्धांतते श्रीठाकुरज अप्रसन्न होतहें, और भगवद्बर्भके ऐसे साधारन न जने, अलौकिक जने और यह कहेजे, मेरी लौकिक देह तासों श्रीप्रभु कृपा करिके अलौकिक सेवा करावेहे, और लौकिकजन्हाते भगवद्नाम निकसतहे, सो यही श्रीमहाप्रभुजकी कृपा ते प्राप्त लयोहे लौकिक तो सधरी थानीमें सिद्धहोत आयो हे, और प्रभुके स्वरूपके दर्शनसेवा स्मरण जप पाठ तो परम दुर्लभहे, सो जप यह महात्म्य जनें तप प्रीति होय, या प्रकार श्रीगोकुलनाथज कल्याणलक्ष्मी प्रति वैष्णवके शिक्षा दियेहे छति श्रीगोकुलनाथजकृत षोडसमो वचनामृत संपूर्णम्.

વચનામૃત ૧૭ મું.

અર્થ શ્રીગોકુલનાથજી સપ્તદસમે વચનામૃત કહતહે:—સો વૈષ્ણવ હોય સો યા પ્રકાર પુષ્ટિમાર્ગકા સર્વોપરિ જનને, તખ પુષ્ટિ-માર્ગમે રૂચી હોય. સર્વોપરમાર્ગ કખ દીસે, જખ પુષ્ટિમાર્ગી અનન્ય ભગવદીયકા સંગ હોય, દૈન્યભાવસો ભગવદીયકે કહેકો વિશ્વાસ હોય, તખ ફલ સિદ્ધ હોય. ઝાર ભગવદીયકો લૌકિક ન જનને. જે ભગવદીયકે દૃઢમે પ્રભુ ખિરાજે હે. ઝાર ભગવદીયકી દેહ, ઇંદ્રી, મન અલૌકિક હે, સો જનકે સંગતે યહ અલૌકિક હોય. સો અલૌકિક ઠસે જનિયે ? જે દુઃખમે વિવેક, ઘૈર્ય, આશ્રય દૃઢ હોય, ઝાર કાહુતે કપટ, છલ, નિંદા, કાહુકો ખુરો ન ચીતે, ઝાર ચોરી તથા વિષય લૌકિક ન કરે, જે કોઇ સંયોગ પા-યકે હોય જયતો ખહુત ખેદ પાવે, એસે ભગવદીયકા સંગ સદા કરનો. જેસે શ્રીઠાકુરજીકે દર્શનતે પવિત્ર હોય, એસે ભગવદીયકે દર્શનતે પવિત્ર હોય, ભગવદીયકા સંગ હોતહી મનમે આનંદ તથા ભગવદ્ધર્મકી સ્કૃતિ હોય, ઝાર ભગવદીયકી સેવાતે શ્રીઠા-કુરજી ખહુત પ્રસન્ન હોય, ઝાર ભગવદીયકે સંગતે અસમર્પિત અન્યાશ્રય છુટે. અસમર્પિત લિયેતે અસુરાવેશ હોતહે. અન્યા-શ્રયતે વૈષ્ણવધર્મ પતિવ્રત જતહે, તથા વ્યભિચારિણી હોય, તાકો બ્રહ્ જનનો. પુષ્ટિમાર્ગમે અંગીકાર ન હોય, અનેક માયા કે દુઃખ

પાવેં ઝોર વૈષ્ણવકો અપને અર્થ ઉદમ ન કરનોં, ઝોર મનમેં
 યહ વિચારનો જે વૈષ્ણવ સેવા, ગુરૂ સેવામેં કષ્ટુ અંગીકાર હોય,
 યાતેં યોહાર સુકલ પાવે, સો યહ ભાવ રાખેં, તો લૌકિક યો-
 હારકો બાધક નહીં હોય. અપને કુટુંબકો ભરણુ પોષણુ ચલ્યો
 બય, ઝોર ભગવદ્ધર્મ બઢે. ઝોર યોહારહુ અલૌકિકકો નામ લોગ-
 નકોં બતાય સધરો દિન પર્યો ન રહે; ઝોર રાજભોગ પાછે ઉત્થા-
 પનકે ભીતર ઇતનેપેં કરેં. સો ઇતનેહીમેં આવનહાર હોયગો સો
 પ્રાપ્ત હોયગો. સો સેવા દર્શન નિત્ય નિયમસંકરે. ઝોર બહુ દ્રવ્ય
 કમાવેતો અપનેં ધર શ્રીઠાકુરજી તથા ગુરૂનકો પધરાવે, ઝોર વસ્ત્ર
 આભુષણુ ભેટ કરેં, ઝોર અલૌકિક મનોરથનમેં ચિત્ત રાખેં. ઝોર
 નાના પ્રકારકી સામગ્રી કરકેં શ્રીઠાકુરજીકો આરોગાવેં, તા પાછે
 વૈષ્ણવકોં મહાપ્રસાદ લિવાવેં. ઝોર દ્રવ્યકો સંક્રોચ હોય તખ શ્રી-
 ઠાકુરજીકેં પાત્ર તથા આભરન વસ્ત્ર ઇનમેં અપની સત્તા ન બનેં.
 યા પ્રકાર અપરાધતેં ડરપત રહેં, ઝોર ધીરજ રાખેં. યોં ન બને જે
 રાજ કુટુંબિકો ભય રાખિકેં અપને ગુરૂકે ધર પધરાયે તો સુખ
 હોય બય. જે શ્રીઠાકુરજીકે વૈભવકોં પહેલેહીતેં ભયહોયતો વૈભવ
 બઢાવનો નહી. ઝોર નાના પ્રકારકી સામગ્રી ભોગ ધરી પાછેં
 વૈષ્ણવનકોં મહાપ્રસાદ લિવાવેં. તામેં દ્રવ્યકી સુકલતા હોય, તાતેં
 ઇઈ વાતકો દુઃખ ન પાવેં, ઝોર છીન છીનમેં પ્રથનકો નામ

સ્મરણ કરનો, ઝોર મનમે' દાસભાવ રાખનો, અહંકારાદિક મનમે' ન રાખનો. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ કહેહેં.

ઈતિ શ્રીગોકુલનાથજીકૃત સપ્તદશમે વચનામૃત સંપુર્ણમ.

વચનામૃત ૧૮ મું.

અખ શ્રીગોકુલનાથજી અઠારમેં વચનામૃત કહતહે:—જે જહાં અન્ય માર્ગકી નિંદા, તથા શ્રીવલ્લભ કુલકી નિંદા, અપને પુષ્ટિ-માર્ગકી નિંદા; વૈષ્ણવકી તથા ધર્મકી નિંદા હોય એસે દુષ્ટ જીવકે પાસ કબહુ ન બેઠિયે, ઝોર અવશ્ય કારણ પાયકેં મિલાપ હાયતો અપને પુષ્ટિમાર્ગકી ચર્ચા વાર્તા કરની નહીં, ઝોર કોઈ ચલાવે તો વાહિ ગોપ્ય કરિ રાખેં, સો તહાં પ્રકાશ ન કરેં, ઝોર પ્રકાશ કરે તો અપરાધ પડે, સો કાનનમેં નિંદા સુને તેં યહ શાસ્ત્રમેં કહેહે જે અપને પ્રભુકી નિંદા સુને અથવા કરે તો તાકી જીભ કાટિ લીજ, ઝોર ન બેઠાય તો તહાં તે ભાજિ બનોં, પરંતુ કાન-નસોં સુને નહીં, જેસે હરિદાસને જેમલકો શિક્ષા દીની. સો જહાં તાંધ બને તહાં તાંધ એસે બહિર્મુખસોં મિલાપ ન કરનોં. જે બહિ-ર્મુખ હોય સો એતન્માર્ગકી નિંદા કરે. ઝોર આછો વ્રાહ્મણપંડિત હે, વા અચ્છો ક્ષત્રી હોય, એતન્માર્ગકો વિરોધિહોય, તો વહ બહિ-

મુખહે. ઝોર જો હીન જતહે, ઝોર ઝેતન્માર્ગમેં અત્યંત શ્રદ્ધા હે, તાકેં દૈવી જીવ જનનો. સો દુસરે જન્મમેં શરણુ આવેગો. જો શરણુ આયકેં માર્ગકો વિરોધી હોય તો જનિયે જો જીવ પુષ્ટિમાર્ગમેં તો આવે, પરંતુ પુષ્ટિમાર્ગકો ફલ નાહી હોય, ઝોર શરણુકે પ્રતાપતેં મુક્તિ માર્ગકો તો પાવેગો, ઝોર સંસારીહે ઝોર ઝેતન્માર્ગમેં પ્રીતિહે. ઝોર સાધારન હે સો તિનસેં લૌકિક વૈદિક કાર્યાર્થ મિલનો. ઝોર ઝેતન્માર્ગકે દ્રેશીકો સર્વથા ત્યાગ કરનો. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભદ્ર પ્રતિ કહે હે.

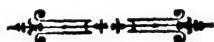
ઇતિ શ્રીગોકુલનાથજી કૃત અષ્ટાદશમો વચનામૃત સંપૂર્ણમ

વચનામૃત ૧૯ મું.

અખ ઝોરહુ શ્રી ગોકુલનાથજી કલ્યાણભદ્ર પ્રતિ ઉત્તીસમો લક્ષણુ કહતહે:—જો વૈષ્ણુવ હોય કે ભગવદ્દીય પાસ આવે તો વાકે સંશય દુરિ કરિ પુષ્ટિમાર્ગીય ભગવદ્ધર્મ બઢાવે, સુગમ ઉપાય બતાવે, તાતેં વૈષ્ણુવકો મન બઢે સો નવરત્નમેં કહતહે “અજ્ઞાનાદથવા જ્ઞાનાત્કૃતમાત્મનિવેદનમ્ ” સો અજ્ઞાન કરિકે અથવા જ્ઞાન કરિકે શરણુહી આવે, સો શરણુ આયેતેં સર્વ કાર્ય સિદ્ધ હોય, ઝોર કહેં જો. “ નિવેદનં તુ સ્મર્તવ્યં સર્વથા તાદૃશૈર્જનૈઃ ” સો શરણુ આયે પાછેં વૈષ્ણુવકો સંગ કરે તાતે જ્ઞાન હોય. તાપાછે તાપ કલેશ સ-

મઝે, ઝોર પ્રથમ કઠીન ઉપાય કહેતો શરણુ આયવેમેં જીવકેં
 ખડો સંદેહ પડે, તાતે કમ કમસોં સેવા રમરણુ તથા લીલાઠી
 ભાવના તાપ, સ્નેહ બઢાવે. ઝોર અનન્ય ભગવદીયકેં અપનો
 હિતકારી જનેં, ઝોર પુષ્ટિમાર્ગસેં વિપરીત ધર્મ બતાવેં તાકેં
 અપનોં શત્રુ જનનો, તાતેં પ્રેમદિશાવારેકેં સંગ કરનોં ઝોર સતસંગ
 વિના યા કાલમેં દુઃસંગ બહુત મિલતહે, તા કરિકેં યાકેં ભગવદ્ધ-
 મકેં નાશ હોયહેં સો યા કાલ વિષે અનેક પ્રકારકે પ્રતિબંધ આયકે
 પડતહેં, તાસોં સતસંગ હોય તો ભગવ ધર્મ બઢે, નહીતો અન્યા-
 શ્રય હોય જય. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી આજ્ઞા કિયેહેં.

ઇતિ શ્રી ગોકુલનાથજીકૃત ઉન્નીસમે વચનામૃત સંપૂર્ણમ્.

વચનામૃત ૨૦ મું.

અખ ઝોરહુ શ્રીગોકુલનાથજી આજ્ઞા કરતહેં, જે ભગવદીયકો
 મન લગાયકેં ભગવદ્ સેવા કરની, ઝોર ફેરિ રાજભોગ પાછેં એકાં-
 તમેં દોય ચાર ઘડી, જેસો સૌકર્ય હોય તિતનેં માનસી સેવા
 કરનિ. ઝોર નખતે શિખ પર્યંત સધરે શ્રૂંગારકો ધ્યાન કરનો, સો
 નહાયકે મંદિરમેં જયકેં માનસી રીતિસોં ઋતુ અનુસાર શ્રૂંગાર
 કરનોં, તા પાછેં ભાવના સહિત સુંદર સામગ્રી કરિ આરોગાવનો,

सो राजभोग पर्यंत सभ भावना करें, ता पाछें महाप्रसाद लेय. और वैष्णव आये होय तो प्रथम उनको महाप्रसाद सिवावे, तापाछें मानसी करि आप महाप्रसाद ले; या भावसों उत्थापनसे सेन पर्यंत भावना करनी, और पाछें कुंजश्री भावना करनी, सो अत्यंत दुर्लभहे, और अपनो मन दौकिक आसक्ति होय तो न करनां, और यह कहे जे श्रीमहाप्रभु आपनो दास अनिके कृपा करेंगे, या प्रकारकी भावना करनी, ताते भावनामें प्रथम प्रभुनके श्रृंगारमें मन लगावे, और जन्म जन्मकी अविद्या करिके भगव-दस्वप्नमें मन लागत नाहीं, सो श्रृंगारमेंतो अदभुत छप्पि द-प्पिके मनको श्रृंगार तो होय, तभ कल्याणलटने प्रश्न कियो, जे महाराज श्रृंगारको वर्णन करिये, सो अथ श्रीगोकुलनाथजी श्रृंगा-रको वर्णन करतहे, जे प्रथम तो श्रीठाकुरजीके यरणारविंदमें मन लगावे, सो परम कामल सुकुमार तिनमें सोरह चिन्हहें, और प्रथम वडके पत्र आरक्त होय तेसें वाम यरण पुष्टि, दक्षिण म-र्यादा, तिनमें दश नयनकी कान्ति अंद्रभावत् तापहारी तिनमें नूपुर आदि नय लुपन जडाड ताके उपर जेहरि पायल, आंजुर, कडां, सांकणां आदि ताके उपर गुल्फ सुंदर, तापे धुधइ, तापर जंधाकदली स्थंलवत् और कटि केसरिवत् पतरी, तापर किंकिणी तथा पीतांबर, घाती, सुथन, और त्रिवली, और हृदय विशाल,

ता उपर योषी, पदक, धुकधुकि, अंपकली अंधीहे, और वैज-
यंती माला, मोतिनडी माला, कदंभके कुसुमनडी माला, तापर
कंठसरी, सांकला, पगलां, लुजमें आनुअंध, जडाउ ईंदना,
स्यामवलय, पोहोंची, कंकण, हस्तकुल, नप्पावली १०; और
श्रीहस्त, तामें लाल मुरली, तापर नंगजडाउ, तामे थियुक,
हीराके लुपणु और अधर नीचे मंदहास्य दंतकांति, डाटि विज-
लीवत्, वा भांति आगे आरक्त मुष्, और नासीकमें वेसरका
मोती, दोउ नेत्रमें लावण्य कटाक्ष, पांय प्रकारकी चितवनि, मनह-
हरणु, दोउ अकुटी काम धनुषवत्, सुंदर लालपर कुंकुमा, तथा के-
सर कस्तुरीका तिलक, मोंहपर भिश पिंडुका, टेढी धुंधरवारी अ-
लक, दोउ करणुनमें कुंडल, मकराकृत, मयुराकृत, कर्णकुल उपर
कर्णिकासत, मस्तक उपर मुकुट, कुलह, टीपारे, ज्वालपगा, भांति
भांतिके रंगनके जडाउ, मणिमाला, गुंज, और अरणारविंदमें
तुलसी गंध, दोउ और दामिनीवत्, और लक्त अनेक प्रकारकी लीला
करे, या प्रकार मनके स्वर्पासक्तिका वारंवार विचार करे, तव सह-
जमें ध्यान हृदये ते न टरे, तथ लीलाशी लावना होय, और नाना
प्रकारकी सामग्री तथा कुंजके उत्सवादिककी सामग्री करे, लावना करे.
या प्रकार मानसी करी दंडोत करे. तथ प्रलु कृपा करिके हृदये पधारें,
तथ लौकिकमें ते देह छुटी अलौकिकमें लगे. तथ रोमांचित होयकं

इहन करे. या प्रकार प्रेमकी दशा होय, ताके लाज्यको पार नाही.
सो या प्रकार श्रीगोकुलनाथजी कल्याण लक्ष्मीं आजा किये हे.

धृति श्रीगोकुलनाथजीकृत विशभो वचनामृत संपूर्णम्.

वचनामृत २१ मुं.

अथ श्रीगोकुलनाथजी कल्याण लक्ष्मी प्रति धकवीशभो वचनामृत
कहत हे:-जे वैष्णव संयोगको स्मरण करी आनंद पावे कथहु
विरह करि दीन भावको प्राप्त होय, यह दैन्यता इलरूप हे, दैन्य-
ताते संतोष होय, ताते श्रीकाकुरजी अति प्रसन्न होय, और जय
निसाधन होय तय यह विचारिये:—

चित्तेन दुष्टो वचसापि दृष्टः कायेन दुष्टः क्रिययापि दुष्टः ।

ज्ञानेन दुष्टो भजेनेन दुष्टो ममापराधः कतिधा विचार्यः ॥ १ ॥

या प्रकार अपनेको समाधान करि दीन जनि मनमें प्रलुको
दास भाव राखे. और अपने स्वरूपको वारंवार विचारनां जे मे
कोन गिनती में हुं, और मेरी देह मलमुत्रसें लरीहे. और ज-
तनी वस्तु सय छोटी कहीहे तितनी मेरी देहमें हे, सो औरको
में कडा देखुं, सो हाड, मांस, यर्म, थुं कडी लरी हे, अनेक द्वार
करिकें मल वहतहे, ऐसे जे में मडा दुष्ट अज्ञान, काम कोष,
मद, मत्सरतासें लर्यो हुं, और मोहरूपी जेडीसें व्यंथ्यो हुं,

અનેક દુઃખ સંસારમેં લોગવતહુ, સો એસો જો મેં, તો મોકું સં-
 સારમેં કહું ઠિકાનો નહિ હે, ઝાર શ્રી આચાર્યજી પરમ દયાલ હે.
 સો મોકો પતિતકોં શરણ લીયો હે, સો મેં પુષ્ટિમાર્ગથી શરણ
 ગયો, ઝાર મોકો તો નરકમેં હું ઠિકાનો નહીં હતો.તાતેં શ્રી આ-
 ચાર્યજીને પરમ કૃપા કરિકે શરણ લેકેં અપનો પૂર્ણ પુરુષોત્તમકોં સં-
 બંધ કરાયોહે, સો અખ મોકો યહ કર્તવ્ય હે, જો દૃઢતા કરિકે શ્રીપુરુ-
 ષોત્તમકે ચરણાવિંદમે મન લગાયકે રહેનો. ઝાર ઠોટાનઠોટિ જુગ
 ભ્રમત મહા દુષ્પિત ભયો હું, તાતે સંસારમેંતેં મન કાઠીકે પ્રભુનકે
 ચરણાવિંદમેં મન લગાઉં, યા પ્રકાર અપનેં છિન છિનમેં સંભારે
 તખ દીનતા ઉત્તમ હોય, ઝાર સખ વસ્તુમેં ભગવદ ઈચ્છા અને
 ઝાર ઉદમ હોય સો કરે. ઝાર જમેં ધર્મ જય સો ન કરનો. ઝાર
 ધર્મ ગયો સો સખ ગયો, ઝાર સધરો સ્વાર્થ ગયો. ઝાર અપની
 ખરી મજુરી હોય તાકો શ્રીઠાકુરજી અંગીકાર કરે; યહ અપને મ-
 નમ નિશ્ચય કરે. જો કોઈ શ્રીઠાકુરજીકો નામ લેકેં વસ્તુલાવે, ઝાર
 શ્રીઠાકોરજીકો સમપેં નહીં ઝાર તામેં તે ખાનપાન કરે તો પાતકી
 હોય ઝાર શ્રીઠાકુરજીકી વરતુ અપને ખાનપાનમેં લાવેં, ઝાર ભગવદ-
 ધર્મવેચીકેલાવે તો સધરો ભગવદ્ ધર્મ નષ્ટ હોઇ જય એસેંહી કીર્તન
 કરકે ઢહ નિર્વાહ ચલાવે, ઝાર ભગવદ્ ધર્મકો પ્રગટ કરી અપનો
 નિર્વાહ ચલાવે, ઝાર ગૃહકો પોષન કરે, તો તાકો કહુ ભગવદ્ધર્મ

કરનાં. તાતે મિથ્યા ભાષણકો મહા પાપહેં. ઝોર શ્રીઠાકુરજીકી રસોઈ જાકે તાકે હાથસો ન કરાવની. અપને હાથસોં પવિત્રતાસોં કરની. ઝોર રસોઈકો કાર્ય દુઃખરૂપ ન જનનોં, જે મોઠા શ્રમ હોયગો, કેસે કરેં ? ધુંઆ નહીં સહો જતહે. ઝોર યા પુષ્ટિમાર્ગમેં તો શ્રીઠાકુરજીકી રસોઈકી ટહેલ પરમ ઉત્તમ હે. જહાં તાંઈ અપનો શરીર ચલે તહાં તાંઈ ઝોરકે હાથરસોઈ ન કરાવે. સેવા શૃંગારતો કરાવે, પરંતુ રસોઈ તો અપને હાથસોંઈ કરે. ઝોર રસોઈકી અપરસ ન્યારી રાખેં. તાકો ઉત્તમ ભગવદ્દીય કહિયે. ઝોર શરીર ન ચલે તો, અવશ્ય આય પડે તો ઝોરકે હાથ કરાવે. પરંતુ મનમેં તાપ રાખે. ઝોર રસોઈ કરકેં આપુહી ખાયકે ન બેઠિરહે. કયોંકિ દોષ લાગેં. તામેં પ્રથમ વૈષ્ણવકોં ડાલાવે. તાપાછે આપું લેય. ઝોર વૈષ્ણવકો મુખ્ય કરિ દાસ ભાવ રાખે. ઝોર દાસતો તાકો કહિયે જે વૈષ્ણવકી જુઠિન ખાય ઝોર માર્ગકી તો યહ મર્યાદાહે, જે શ્રીઠાકુરજીકી તથા શ્રીવલ્લભકુળકી જુઠીન ખાય. ઇન વિના ઝોરકી ખાય તો ભ્રષ્ટ હોય જય. યા ધર્મસો નિવારણ કરતહેં. ઝોર મુખ્ય વ્રજભક્તનકોં સ્વરૂપ ગાયહે, સો ગાયકોં પ્રથમ મહાપ્રસાદ ખિલાવે ઝોર વૈષ્ણવકો ખિલાવે. તાપાછે યહ સધરો મહાપ્રસાદ વૈષ્ણવકી જુઠિન ભયો. ઝોર વૈષ્ણવકી સામર્થ્ય ન હોય તો ઝોર અપનોં કાર્ય જસેં તેસે ચલાવે તો ગાયકો ભાગ તો અવશ્ય દે. ઝોર

यह रसोष्ण करेहे तप गाय, पृथ्वी, मनुष्य, देवता, पितृ ये सप
 आशा करतहे. सो जप गायके आस काठे तप सधरे तप्त होय.
 तातें गायके लाग अत्रश्य काढनें. जे यह वैष्णव प्राणी मात्रकें
 धर्महे. आर श्रीठाकुरजी सामग्रीमें अपना मन बलावनो नहीं,
 आर कदाचित् बलावे तो महापापी होय. आर श्रीठाकुरजी आ-
 रोगे नहीं. आर सिद्ध सामग्री, काहुके दिखावनो नहीं. आर
 श्रीठाकुरजीके लिये इल कुल सामग्री करी होय तो तामें तें स्त्री,
 पुत्रादिकके, काहुके दिखावे नहीं. जे लौकिक प्रीतिते काहुके दय,
 आर लेयते षड्भिर्मुष्ण होय अय. आर याके र्वधर्म अय. श्रीठाकु-
 रजी अंगीकार न करे. तातें लगवदसेवा हे सो गोप्यहे, सो काहुके
 जतावे नहीं. जे सेवा प्रगट करि अपनी प्रतिष्ठा पढावे ताके
 पाप्मंडी कहिये. सो ताकी सेवामें कछुं पुष्टिमार्गके इल नाही.
 आर पाप्मंड करीवेवारे हे हृदयेमें लौकिक आवेश आवे, सो लौकिक
 आवेशते षड्भिर्मुष्ण होय, आर सेवामें प्रतिषंध परे. सो पाप्म-
 ङके मूल लोल हे, सो जप लोल छुटे तप पाप्मंड न होय. आर
 लोल के लिये जगतमें पाप्मंड करतहे सो वह पाप्मंडी होय ताके
 अन्याश्रय होय अय, ताकरिके लोलके वशते ज्ञान विवेकके इल
 अत रहे, सो ऐसे लोभी पाप्मंडी के हृदयमें श्रीठाकुरजी कपहु
 न पिराजे, तातें सेवा थोरीही करे, यथाशक्ति करे, ताके कछु

आधक नहीं, सो थोरेही भगवद् धर्मसों वाके सधरे कार्य सिद्धि
 होय जय, और बहुत करे और पापों सहित होय तो भगवद्
 धर्म न अढे, ताते अलौकिक रीतसों सेवा करे. सो श्रीठाकुरजीके
 जनेते कार्य होयगो जे लोगन के जने ते कुछ सिद्ध होय नहीं.
 और वैष्णवके यह धर्म हे जे उत्तम सामग्री होय सो श्रीठाकुर-
 जीके समर्पे, और अपने पाप द्रव्य न होय तो मनमें ताप
 करिके कहेजे यहतो प्रभुनके लायक हे. और जहां तांछ अने तहां
 तांछ उत्तम सामग्री तथा नौतम वस्त्र और इलकुल थोरेहु अने
 तो अवश्य लावनों, सो गृह स्त्रियों विचार नाहीं करनां, श्रीठाकु-
 रजीको स्नेह अत्यंत प्रीयहे, सो श्रीठाकुरजीके यरणविंदमें जहां
 तांछ अने तहां तांछ अंगीकार करावनों, और श्रीठाकुरजीके सुगं-
 धादिक अत्यंत प्रीय हे, सो यथाशक्ति समर्पे और सुगंध न अने
 तो भृतिकामे पाणि डारि सुगंधके लावते श्रीठाकुरजीके समर्पे,
 सो ऐसे लावते सधरी वात सिद्ध होय. और श्रीठाकुरजीके तुलसी
 अत्यंत प्रीय हे, सो श्रीठाकुरजीके यरणविंदमें नित्य नेमसों
 विधिपूर्वक समर्पनी, और तुलसी समर्पती पिरियां गधके पाठ
 करनां, सो श्रीठाकुरजीके यरणविंदके संबंध श्रीआचार्यजी महा-
 प्रभुजी द्वारा बयो हे ताते श्रीआचार्यजी श्रीमहाप्रभुजीके सर्वोपर
 जनें. और तुलसीहे सो वृंदाके स्वःपहे. पतिवृताहे, और मध्य
 तुलसीके पीज हे ताते दृढ संबंध बयो जनना ताते यरणामे

સમર્પનો. તખ જહિન જ સમયે શ્રીકૃષ્ણ સંબંધ બયો તા સમય
 અપને ગુરૂકે સનમુખ જે શ્રીઠાકુરજી હે તિનકો. સ્વરૂપ અપને
 શ્રીઠાકુરજીપેં જનિ સમર્પે. કાહે તેં ચરણાવિંદકે દૃઢ સંબંધ બયો
 હે. સો ચરણસ્પર્શ કરે તેં પ્રીતિ બઢેં. ઝોર તુમારે ચરણાવિંદમેં
 ભક્તિહે, સો ભક્તિ વૃદ્ધિ હોય. ઝોર યા પ્રકાર વિચારે જે કહાં
 ભક્તિરૂપી ચરણાવિંદ અલૌકિક, ઝોર મેરો હસ્ત લૌકિક, પરંતુ
 શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજીથી કૃપાતેં યહ પદાર્થ પ્રાપ્ત બયો હે.
 ઝોર પ્રભુ મોકો ચરણસ્પર્શ કરાયો હે. તહાંપુતના મોક્ષમેં શ્રીઆ-
 ચાર્યજી લિખેહે. જે પુતનાને સોલહ હજર ખાલકનકે પ્રાણ લીયે,
 સો પુતનાકોં પ્રભુ દુષ્ટ ભાવતેં મોક્ષ કીયે. ઝોર ખાલકહુ ભક્તભાવ
 સોં શ્રીઠાકુરજીકે હૃદયમેં રહે. સો શ્રીઠાકુરજીને યહ વિચારી જે
 સોલહ હજર ભક્તહેં સો તિનકું પુતના રાક્ષસીકે સંગતેં અસુરાવેશ
 બયોહે સો જગદીશ શ્રીઠાકુરજીકે હૃદયમેં હે તો હુ મિટયો નહી.
 તાતેં ભક્તિરૂપ ચરણાવિંદકો સંબંધ હોય તખ અસુરાવેશ મિટે. સો
 યહ વિચારીકેં બ્રહ્માંડ ઘાટકી મૃતિકા ખાઇ, ખાલ ચરિત્ર દિખાયે,
 સો ઉન ભક્તનકે અર્થે આપ મુખમેં માટી ખાયે તવ યે ઉપરકો
 ચરિત્ર દિખાય પ્રજકે ખાલક તથા વેદરૂપ શ્રીખલદેવજી ધનનેં શ્રીય-
 શોદાજીતેં કહ્યો જે શ્રીઠાકુરજીનેં મૃતિકા ખાઇહે. ધતની સુનિકે
 શ્રીયશોદાજી શ્રીઠાકુરજીકે પાસ આઈ ઝોર ડરપાયકે કહેં જે શ્રીઠાકુ-

રજી સાચી કહો જે તુમને માટી કયોં ખાઈ હે ? તખ શ્રીઠાકુરજી કહે જે “ મૈયા. મેને માટી નહીં ખાઈહે.” સો યહ લીલા કરિ અપની પુરુષોત્તમતા જતાઈ, સો શ્રીખલદેવજી ઇશ્વરજી તોહુ જાને નાહિ, જે જીતનો પ્રકાર શ્રીઠાકુરજી જતાવેં તિતનોં જાને. તખ શ્રીયશોદાજીકો મુખ્ય ખોલિ ખલાંડ દિખાયેં સો યહ મૃતિકાંકો પ્રસંગ અત્યંત ગોપ્યહે. સો યા પ્રકાર ચરણામૃત દેકેં સોલહેં હજર ખાલક પુતનાકે શુદ્ધ દિયે. તાપાછેં વૃતચર્યા પ્રસંગમેં ચીરહરણુ લીલા કરી. સો ચીર દેકેં ચીરદ્વારા ઈનકે પુરૂષાર્થકોં સ્થાપન કીયેં. તખ રાસકી અખંડ. રાત્ર દેખનકી યોગ્યતા ભઈ, સો અલૌકિક રાત્રિ દિખાયેં. ઝોર વરદાન દિયે જે શરદમેં રાસલીલામેં દાન હોયગો, કાહેતે જે ચરણાવિંદકે સંખંધતેં ભક્તિ સિદ્ધિ ભઈ. તાતેં ચરણામૃત લેનોં. ઝોર તુલસીં ચરણાવિંદકે સમર્પની. ઝોર ચર્ણસ્પર્શ કરનોં, યા પ્રકાર નિયમ રાખે, તખ ભક્તિ ખડે, તખ પુષ્ટિ માર્ગમેં ક્લષ્ટી પ્રાપ્તિ હોય. ઝોર તુલસી હે સો જીતનો ભગવદ ધર્મમેં પ્રતિબંધ હે. તીતનોં સખ દૂર કરિ અલૌકિક દેહકી દાતાહે, ઝોર તુલસીકોં અલૌકિક સ્વરૂપ હે, કહેં હેં જે પુષ્ટિ માર્ગમેં મુખ્ય શ્રીસ્વામિનીજી વિના રંચક ક્લષ્ટી પ્રાપ્તિ નહીં હે. સો તુલસી શ્રીસ્વામિનીજીકે શ્રીઅંગકો ગંધહે. તાતેં શ્રીઠાકુરજીકો અત્યંત પ્રિયહે સો :-

॥ श्लोकः ॥ प्रियांगगंधसुरभितुलसीचरणप्रिये

समर्पयाम्यहं देहि हरेर्देहमलौकिकम् ॥ १ ॥

सो या भांतिसो तुलसी अडो पदार्थ डे, और पतिवृता पार्वती, अनडी धत्यादि कनडी आधदैवक पतिव्रता हें सो गोविंद स्वाभि गाथे हें:—

श्री अंग प्रभृति जेती जगजुवती ॥

बार फेरि डारो तेरे रूप पर ॥ १ ॥

या प्रकार अलौकिक भाव अनि तुलसी समर्पे. और वृंदा रूप तो मर्यादा मार्गडी रीतिसों जगतमें दिप्पाये डे. और ज दिन श्रीठारकुरजी सेवा तथा अरषुस्पर्श न अने ता दिनकां अननों जे मिथ्या गयो. सो यह अनि ताप करेनां. और वारंवार अपने स्वरूपडी भावना करनी. सो यह भाव अत्यंत दुर्लभ डे. और हासभाव लायक प्रलुकी टडेल करनी. तातें प्रलु प्रसन्न होय, और विचारके अपराधके लय राप्पेनां, लय विना प्रिति न होय. और स्नेह तो अत्यंत दुर्लभ डे. और स्नेह विना सधरी कीया वृथा अननी. ऐसे स्नेह अडो पदार्थ डे, सो या प्रकारसों लगवद सेवाके नियम, अपने पुष्टिमार्गके धर्म लगवदीयसों मिलिके पाणनां. और लगवद धर्मते श्रीठाकुरजीमें स्नेह होय, और दुःसंगमें अपने धर्म जयवेमें लय होय, और सत्संगते सदा भक्ति होय, और धर्म गयो तप सप पापरूपक लयेनां. तातें

ભગવદીયતે પ્રીતિ સહિત મિલાપ રાખે. તાતે યાઠા કલ્યાણ હોય. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભદ્ર પ્રતિ વૈષ્ણવનકોં શિક્ષા દીયેહે. ઇતિ શ્રી ગોકુલનાથજીકૃત પ્વાવીસમે વચનામૃત સંપૂર્ણમ્.

વચનામૃત ૨૩ મું.

અથ ઐર હુ શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભદ્ર પ્રતિ કહતહોં:—જે વૈષ્ણવકોં સખડી, અનસખડીકોં વિચાર રાખનો. ઐર ન સમજત હોય તો પુષ્ટિમાર્ગિય ભગવદીય સોં રીતિ ભાંતિ પુછની, ઐર વૈષ્ણવકોં સામગ્રિમેં ઐર મહાપ્રસાદમે વિચાર રાખનો. જે સામગ્રીમેં શ્રીકારજીકી સત્તા જનનોં, મહાપ્રસાદમેં વૈષ્ણવકી સત્તા જનની, અપની સત્તા ન જનની. સામગ્રીકી સેવા પવિત્ર ઢાય, ખાસા જલસોં હાથ ધોય વિવેક વિચાર સહિત સ્પર્શ કરે, અચ્છો ભાવનીક વૈષ્ણવ હોય તાકે હાથ સિદ્ધિ સામગ્રી દિવાવની, તથા ટહેલ કરવાવનોં. ઐર જહાં તાંઈ અને તહાં તાંઈ સિદ્ધ સામગ્રીકોં કાર્ય આપુહી કરનોં ઐર જે શાદદિકકષ્ટી સામગ્રી ખજરતેં મંગાવેં સો નામધારી વિના કાહુપેં ન મંગાવેં. ઐર જે અને સો છોટી મોટી સેવા આપુહી કરેં. ઐર કુટુંબમેં તેં જકી અત્યંત પ્રીતિ હોય તાસોં કરાવે. ઐર આપ પવિત્રતામેં રહે. ઐર પવિત્રહોં કાર્ય કરેં ઐર રસોઈ શુદ્ધ પોત્રકે રાખે. ઐર રાજભોગ

पाछे पात्रादिक मांशुके धरे. और सण्डीमें षडी पवित्रता राप्ते,
 सो अेक अेकसे छुई न जाय. और अपवित्रतासें पुद्दीडी हीनता
 डाय, तातें भलिनतासें न रहनों, और अहुत मेले वस्त्र न राप्नों,
 सो काडते जे वैष्णवके पास वैष्णव जेठे तथ भगवद् अर्थी वार्ता
 करे, तहां सर्वथा प्रभु पधारें, सो तिनठो उन वस्त्रनतें वास
 आवें. सो यह भाव अनिके वस्त्र उज्वल राप्ते. और भगवद्
 मंदिरमें आपुठों अनोपरे तथ ग्लानि आवे, तातें इटे मोटेकी कछु
 चिंता नही. अपने देहके अर्थ जेसो अने तेसो पडेरें, परंतु अहु
 मेलो न राप्ते और अपने देहके अर्थ काहुके द्विषायवेके अर्थ आछो
 कपडानाही पडरे, यह दासको धर्म हे. और सूकर, शियाण, गर्दभ, कुत्ता,
 घोषी, नीयजति, चांडाल, लंगी, यमार, आसुरी, सुतकी, रजस्वला,
 छापकी, (गरोणी) सर्प, धत्यादिकनकां छुवेतो तत्काल न्हाय डारे. और
 छीवेके स्पर्शतें दीनका छुयो दिनमें हीं न्हाय, रात्रकां छुयो रात्रमें
 न्हाय, यह वेद स्मृति शास्त्रमें कह्योहे. और महाप्रसाद उत्तम ठारका
 लेय, या प्रकार आचार विचार सुं रहै. और या प्रकार पुष्टि मार्गीकी
 रीतिमें न समझे तो भगवदीय वष्णवतें पुछयों याहिये. और
 उत्सवादिककां लोप न करनों, कथोंके, जथ उत्सव आवतडे, तथ
 श्रीठाकुरलकां परम आनंद होतडे. जे इलानों उत्सव आवतडे.
 और श्रीठाकुरलकां उत्सव न करावेतो श्रीठाकुरल अपसन्न होय

જન્ય, તાતેં ઉત્સવ યથાશક્તિ સર્વથા કરનોં, સો વિધિ પૂર્વક કરનોં. ઝાર મનમેં દુઃખ પાયકેં ન કરનોં, ઝાર કાહુકે ઝાગે અપની ખડાઈ ન કરની, જે મેને ઉત્સવ કીયો. ઝાર લૌકિક વૈદિક કાર્ય ઝાય પડે તો ઉત્સવ ટારનોં નહીં. અપને કાર્ય ઝાય પડે તો વૈષ્ણવકે ધર તથા અપને ધર વૈષ્ણવ પાસ કરાવેં. સો લૌકિક કાર્ય અર્થ અલૌકિક શ્રીઠાકુરજીકો ઉત્સવ ટારે તો શ્રીઠાકુરજી કુઠે. ઝાર જીવકે ઉપર અપ્રસન્ન હોય. તાતે અલૌકિક કાર્યમેં મન રાખે, ઝાર લૌકિક વૈદિક આવશ્યક હોયસો કરે, ઝાર પુત્રાદિકકોં વ્યાહ કરે, તખ મર્યાદી હોય તહાં તિનકે ધર પુષ્ટિમાર્ગકી રીતિસોં મહાપ્રસાદ લેય. ઝાર અન્યમાર્ગકી રીતિ હોય તો મહાપ્રસાદ ન લેનો. ઝાર લૌકિક કાર્ય કરનોં હોય, તો શ્રીઠાકુરજીકો વસ્ત્ર, સામગ્રી પહલે કરની. ઝાર લૌકિકકો કાર્ય પાછેં કરનો. ઝાર નાત જિમામની હોય તો પ્રથમ શ્રીઠાકુરજીકી સામગ્રી કરે, પાછેં શ્રીઠાકુરજીકો ભોગ ધરેં, તાપાછેં વૈષ્ણવકો લિવાવે. ઝાર વૈષ્ણવકો લિવાયે પાછેં શ્રીનાથજીકી તથા ગુરૂનકી યથાશક્તિ ભેટ કાઢેં. ઝાર શ્રાદ્ધાદિકમેં વૈષ્ણવકોં ન લિવાવેં. ઝાર સદા જકે ધર લેત હોય સોતા ભાંતિસો લિવાવે. ઝાર લૌકિક ભાવતેં પ્રાક્ષણ ઝાર જતિકો લિવાવેં, ઝાર અલૌકિક કાર્યમેં વૈષ્ણવકોં કરેં, તહાં ઝારકે કરેકો પ્રયોજન નહીં, ઝાર લૌકિકમેં કાઈ જતિકો ખુરો માને તો વાકોં પ્રસાદ

डेके प्रसन्न करें, ताते अपने मार्गकी निंदा न करावे, जे डाहेते
 सुदृढ भक्ति भय नाहीं, ताते मनमें निंदाते दुःख होय. दृढ
 भक्ति वारेकों तो कछु लौकिक वैदिक सोहाय नहीं. वाढा तो देवज
 अलौकिकहीते काम हे, या प्रकारसों रहनों. और जहां तांघ भक्ति
 दृढ नहीं भय है तहां तांघ यह जनेजे मेरी भक्ति में कांछ प्रतिषंध
 न करे, और लौकिक वैदिक करे, ताते श्रीठाकुरजीकी सेवा निर्वि-
 धनतासों करे. और मनमें भेद होयसो न करें. और पुष्टिभागियसों
 कांछ वातको अंतराय न राखे. और कपट छल भगवदीयसों न राखे.
 और लौकिक वैदिकको कार्य हीन जनें, सो यह पुष्टिभागकी रीति
 सर्वोपर जनें. और धन धन्द्नीयनके विषयादिकन तें श्रीठाकुरजीको
 आवेश जतो रहे. और कहेडे "विषयाक्रांतदेहानां नावेशः सर्वथा हरेः"
 सो या प्रकार करिके श्री आचार्यजी महाप्रभुजी कहेडे, सो सेवा
 परापर धर्म नहीं सो वैष्णवकों अहुत कठिन है. और वैष्णवको
 विवेक विचारसों सब कार्य करनें. देश काल समयको विचार राखनों.
 भुरेको निकट न जनें. और वासु संलाषणहुं न करनें. सेवा जने
 सो उत्तम काल जनेनो. और प्रज भूमि उत्तमते उत्तम भूमि
 जनेनो, जे जहां श्रीपुरषोत्तमकी नित्यकीला स्थिति है. और रात्रकों
 शयन करेनो तप्य प्रातःकालकी सेवाको स्मरण करनें. और श्रीठाकु-
 रजीके, श्रीमहाप्रभुजीके कीर्तन करि सोवनों, और कीर्तन न आवे

તો શ્રીમહાપ્રભુજીકે, શ્રીગુસાંધજીકો તથા ગુરૂનકો સ્મરણ કરિકે
 સોંવનોં સો સખનકે નામતેં સધરો દિન ખોટો ખરો ખોલ્યો હોય
 તો સખ સુખરૂપ હોય જય.જેસે રાત્રકે ફલતેં સગરે દિનકો પ્રસાદ
 દુધવત્ગુન કરે.તા સમય ચરણામૃત લે કે સોવેતો વાકોં દુઃખ સ્વપ્નમેં
 હું નહીં આવે.ઝોર નિંદ તોમૃતક ખરાખરિહેં, સોં શ્વાસ આવે તથા
 નહીં આવે.તાતેં ચરણામૃતકોં સંબંધ સુખમેં ખન્યોં રહે,સો સર્વથા
 દુરગતિ ન પાવે. યા પ્રકારસોં વૈષ્ણવ યા કાલમેં સાવધાન હોયકેં
 રહે તખ ખચેં. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભદ્રપ્રતિ કહેંહેં.

ધતિ શ્રીગોકુલનાથજીકૃત તેવીશમો વચનામૃત સંપૂર્ણમ્.

વચનામૃત ૨૪ મું.

અખ શ્રીગોકુલનાથજી ચોવીસમો વચનામૃત કહતહેં, જે વૈ-
 ણ્ણવકોં યહ ભય રાખનોં, જે મેરી ભગવત્ સેવામેં અંતરાય ન
 હોય, યહ ભાવ રાખનોં, ઝોર સેવાકે અર્થલૌકિક કુટુંબકો, પરોસી
 તથા રાજ દેશ કાલ,સધરો દુઃખ સહનોં, ઝોર જનનો જે યહ દુખ
 હે સો તો દેહ સંબંધી હે, સો કોઇ કહા કરેગો. ઝોર ભગવત્
 સેવા મોકું ચાહચે. ઝોર દુખ સુખતો જગતમેં જહાં જયગો
 તહાં યાકો સિદ્ધિ હે પરંતુ ભગવત્ સેવા તો ખહુત દુર્લભહે. જખ
 પ્રભુ અત્યંત કૃપા કરેં તખ ભગવદ્દીયકો સેવાકો સંયોગખને. ઝોર

अपनें मनमें यह जने जे जहां तांछ यह देहदे तहां तांछ यह दुःखे, और लौकिक दुःख सुख मेरे संग नाहींहे. ताते दुःख, सुख पायके सहन करे. और कहे जे यह सेवा मेरे जन्म जन्म-
 कैं कल्याण करताहे, ताते या जन्ममें दुःख लयेतो कहा । परंतु
 सेवातो अनतहे, और लौकिक वैदिकके लिये दशदशनमें कितनों दुःख
 सहतहे. सोतो तुच्छ पदार्थहे. और यहां अलौकिक भगवत् सेवा
 ताके अर्थ जे दुःख पावे तो आनंद पायके सहनों. और भगवत्
 सेवा मन लगायके करनों. और श्रीठाकुरशुकी सामग्री तथा नेग
 आधि, सो नेग रंज्यकुहु धटावे नहीं, ताते अपनी सामर्थ्य दृष्टि-
 कें नेग आधि. और नेग आधि पाछे न करे तो प्रभु नेगविना दुःख
 पावे. यह लज्जित मार्ग में नेगकी प्रभु आशा करतहे, सो लौकिक
 दृष्टांततें जननों, जैसें काँठ वैष्णवका महाप्रसाद लिवावे, सो वाँठा
 अक दिन धटतो धरे तो वह लुप्त रहे, ता भावतें विचारिकें नेग
 आधिना और जे काँठ वैष्णव सेवामें अतुर डोय तो वाँठा सवामें
 राखनों और काहुकां सामग्री आवे, काँठ पीडा आछो आधि जने,
 काँठ सुंदर भाला गुंथी जने, और काँठ सुगंध, अतर, कुलेल,
 अरगज, शोवा और रीति लांति जनेतो वाँठा सेवामें राखे. और
 काँठ कुहड़े टीपारे, वस्त्रनमें आंधि जने तो तिनसों करावे. सो या
 प्रकारसों प्रीति पूर्वक सेवा करे. और जमें गुण अहुत डोय और

પ્રીતિ ન રાખે, તાસું કષ્ટુ ન કરાવે. ઝાર થોરો ગુણુ હોય, પ્રીતિ તેં કરે, તાસોં સેવા કરાવે. અપનેકો કષ્ટુ ગુણુ આવત હોય, ઝાર કોઇ વૈષ્ણુવ શ્રદ્ધાપૂર્વક પૂછે તો કહેં પરંતુ આપતે ઠોરઠોર ન કહત ડોલે, ઝાર અપને ગુનકો અભિમાન ન કરે, પ્રીતિ પુર્વક વૈષ્ણુવકોં બતાવનો, ઝાર આપતેં નયોં વૈષ્ણુવ હોય તો વાકો આછો જનનો, ઝાર આપુનતેં પ્રથમ હુએ વૈષ્ણુવકી કાનિ રાખની, ઝાર જને જે યે વૈષ્ણુવકે, ઝાર મોતેં બડો બડલાગીકે, ઝાર પ્રભુનને ઈનકોં બાલપણે તે અંગીકાર કિયોકે. ઝાર ભગવદ્ ધર્મમેં છોટો બડો ન જને, કૃપાકું દેખે. ઝાર કાહુકોં શરણુ આવતહી આછી દીશા હોતકે, ઝાર કાહુકોં જન્મ વ્યતિત હોય જય, તોહુ કષ્ટુ ન સમજે તાતે યા માર્ગમેં બડે છોટકો પ્રમાન નાહી. જે યા માર્ગમેં તો કૃપાહીકો વિચારકે. ઝાર પુષ્ટિ માર્ગમેં શરણુ આવેતાકો સુજાતિ જનનો, ઝાર તેં અપનો ધર્મ ગોપ્ય રાખનો, ઝાર જે વસ્તુ પુષ્ટિમાર્ગમેં અંગીકાર કીની હે, તાહીકોં સમર્પે, સોઇ મહાપ્રસાદ લેય. ઝાર તરખુજ, મુલા, ગાજર ઇત્યાદિક નિષિક્ક હે, ઝાર વેદમેંહુ વર્જિતકે, તાતેં કબહુ ન લેય. ઝાર શાસ્ત્રમેં વેંગનહું નિષિક્ક હે. પરંતુ પુષ્ટિમાર્ગમેં તો લીને હે. તાતે વેંગન ભોગ ધરિક્ક લેય, ઝાર લોંન ડારો શાકકું, ઝાર ખીરકું શાસ્ત્રમેં સખડીમેં કહ્યોકે તાકો અનસખડીકી રીતિસોં કરે. શાકાદીકમેં અગિતેં ઉતારિ કું

પાછે લોન કાર્યો ચાહિયે. થોરો અનેસો પુષ્ટિમાર્ગકી રીતિસોં કર-
નો. પુષ્ટિમાર્ગકી રીત બહુત બડીહે. દુસરેકે માર્ગકી ક્રિયાસોં કછુ
ફલ નાહીહે. સો શ્રી ગીતાજીમેં કહેહે.

॥ સ્વધર્મ નિધનં શ્રેયઃ પરધર્મો મયાવહઃ ॥

સો પરાયો ધર્મ ભય ઉપજવેહે. તાતેં કછુ કાર્ય ન હોય. ઝાર
અપને પુષ્ટિમાર્ગમેં રીતિ પ્રમાન કરેં થોરોહી કરેં, ઝાર શ્રી આ-
ચાર્યજી મહાપ્રભુજીકે આશ્રય કરે તો વા ધર્મતે પ્રભુ પ્રસન્ન હોય.
ઉત્સાહસોં બને સો કરે. કાહુકી લૌકિક પ્રતિષ્ઠા કરિકેં ન કરે. તબ
વામેં શ્રીઆચાર્યજીકી કાનિતે શ્રીઠાકુરજી પ્રસન્ન હોય. ઝાર પ્રભુ
પ્રસન્ન ન હોય તબ યાકો કિયો કહા ? તાતે પ્રભુનકેતો એક મન-
હીઝી અપેક્ષા હે. ઝાર શ્રીઠાકુરજીકેતો કોઇ વાતકી ઘટતી નાહી.
વૈષ્ણવકો જસો ભાવ હોય તેસો અંગીકાર કરેં. તેસોઈ દાન કરેં.
તાતેં વૈષ્ણવ અપની યોગ્યતા છોડિ શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજીકોં
આશ્રય કરેં. ઝાર લૌકિક વૈદિકમેં લોક નિષ્ઠા દિખાય અપનોં ધ-
ર્મ ગોપ્ય રાખેં, તહાં લૌકિક વ્યોહાર બનેતો કરે બનોં. તામેં
જે ભગવદ ઈચ્છાતેં આય પ્રાપ્ત હોય તામેં તે શ્રીનાથજીકે અંશ
પ્રથમ કાઢિયે. તાપાછેં ઝુઝનકો કાઢિયે. દાઉ થેલી ન્યારી કરિકે
ધરત જૈયે તથા ગામમેં કોઇ વૈષ્ણવકે પાસ ધરત જૈયે. અપને
ધર દ્રવ્યકો કબહું ન ધરિયે, સો કહાબને કોઈ સમય ઠસી કઠિ-

नता आय पडे, तो छिनमें धर्म छुटि जय. यह द्रव्य कोई स-
 मय भगवत् धर्मको नाश करे, सो गाममें कोई प्रमाणी वैष्णव होय
 ताके घर धरत जैये, सो श्रीजीके लेटीया आवे सो तत्काल ढे दय.
 यह न जनं जे मेंहीं जड़ंगो, तप्य वे जड़ंगो. और गाममें गुड़
 होय तो लेट काढि लेट करि आवें. और दुसरे गाममें होय तो
 हुंडी करिके पठावें. और कोई वैष्णव लरोंसेको होय तो वाके
 हाथ पठावें. सो काढते जे या कालमें द्रव्य और परस्त्री अ-
 भगवद धर्मको नाश कर्ता हें. सो श्रीभागवतमेंहु कछोछे, जे
 काष्टकी पुतरीकोहु संग न करेनां. क्योंकि चित्र लिपी पुतरीकों
 दृष्टेते विकार मनमें होतछे. ताते परार्थ स्त्रीका सर्वथा त्याग
 करेनां. और वाको कालरूप जननें. और श्रीगोवर्द्धननाथजीके
 तथा अपने गुड़नके दर्शनकी सदा सर्वदा आरति राखनें. और
 यह न जनने जे में दाय्यारि षेर होय आयो हुं. सो ज्यों
 ज्यों दर्शन करे त्यों त्यों अधिक ताप करेनां. जनं जे दर्शन कर-
 वेका कुल कृपा करिके दीनोछे. और याही भांति श्रीयमुनाजीके
 जल पानको ताप राखनें. और श्रीगोवर्द्धननाथजीके टहलवा
 प्रजमें रहत हें, तिनसें दोषभाव न राखनें. जे काढते कि वैदिक
 शास्त्रमें कछेहें, जे या जगत श्रीठाकुरजीके हीडालांडहें सो सगरे
 जगत काष्टकी पुतरी वत् हें सो प्रभु जनको नयावतछे, तेसे नाय-

તહે, તાતેં કાહુકો દોષ ન દેખેં. ઝોર આછી વાત હોય સો સમુ-
 બને. ઝોર ન સમજત હોય તો ભગવદ ઇચ્છા બનેં, તાતેં દોષ
 બુદ્ધિ ન રાખેં. તામેં વ્રજ સંબંધી હે, સો પ્રભુકે વિચારે વિના
 પ્રભુકે ગામમેં પ્રભુકે પાસ કેસે રહેં, તાતે ઉનકો અલૌકિક કરિ
 બનેં, ઉનકી સેવા ટહેલ બને સો કરેં. ઝોર આપ ઉત્તમ સ્થલમેં
 અપરાધકો ભય રાખેં, ઝોર ઠોરકે અપરાધતો ઉત્તમ સ્થલમેં ગયે
 તે છુટેં, ઝોર ઉત્તમ સ્થલકો પાપ વજલેપ હોય બય, સો કેસે
 છુટે, તાતેં અપરાધકો સર્વથા ભય રાખેં. સો ઉત્તમ સ્થલકો ભય
 રાખકેં ખોટી ખાત ન કરેં. ઝોર કાનનતેં સુનેહુ નાહી. તખ ભાવ
 દૃઢ હોય. તખ પ્રભુ પ્રસન્ન હોય. ઝોર શ્રી ભાગવતકેં એક દોય
 અધ્યાયકો પાઠ કરનોં. ઝોર એતન્માર્ગકી ગ્રંથનકી ટીકાકો શ્રવણ
 કરે વિના પ્રભુનમેં મન લાગે નાહી, સો કાહતેં જો ગ્રંથન વિના
 પુષ્ટિમાર્ગકોં સિદ્ધાંતકોં ન બને. ઝોર વૈષ્ણવકે મુખતેં સુનેં તખ
 શ્રીઆચાર્યજી તથા શ્રીગુસાંઈજીકો પુષ્ટિમાર્ગકો સિદ્ધાંત સેવા ક્રિયા
 સંપૂર્ણ અલૌકિક જ્ઞાન હોય. તખ પ્રીતિ બઢે, ઝોર જખ પ્રીતિ
 ઉપજ, તખ યાકો સંપૂર્ણ દાર્ય સિદ્ધ ભયો. ઝોર શ્રીસુબોધિનીજી
 શ્રીવલ્લભ કુલ વાંચે સો સુનેં, તથા નિવેદનીકે મુખતેં સુને. સો લીલાકો
 ભાવ અપનેં દૃદેમેં શુદ્ધ કરિકે રાખેં, કાહતેં જો ભગવદ મહાત્મ-
 બને વિના પ્રીતિ ન હોય, ઝોર સુનેવિના જ્ઞાન ન હોય. તાતે ભગવદ

વાર્તા શ્રવણ અવશ્ય કરે, સૌ શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજી નવરત્નમેં કહે હેં, જે હમ નિવેદન કિયેહેં, પરંતુ ભગવદીયકે સંગવિના, શ્રવણ કિયે વિના, જ્ઞાન ન ભયો તો પ્રીતિ ન હોય, તો પ્રભુ પ્રસન્ન ન હોય. જસે જગતમેં દ્રવ્યકે જ્ઞાનહે, તાતેં દ્રવ્યમેં પ્રીતિ હે, કાહેતેં જે દ્રવ્યકે ગુણ જ્ઞાનતે સંસારમેં સર્વ જ્ઞાન હોતહે, સૌ યાહીતે હોત હે, તેસેઈ પ્રભુનકે ગુણ ગાનતેં પ્રભુનકે જ્ઞાન હોય, સૌ સર્વોપર જનિ પ્રીતિ હોય, તાતેં સંપૂર્ણ અલૌકિક કાર્ય સિદ્ધિ હોય, ઝાર એતન્માર્ગકે અષ્ટ છાપકે કીર્તન ગાવે તથા સુનવેમેં પ્રીતિ રાખે, સૌ કાહેતેં જે પુષ્ટિલીલાકે દર્શન અષ્ટ છાપમેંહે. ઝાર અન્ય માર્ગકે કીર્તન જુગ જુગમેં અંશ કલાતેં કૃષ્ણ પ્રગટ હોતહે, તિનકે હે, તાનેં યહ જનેં જે અન્યમાર્ગીય કીર્તન અપનેં શ્રીઠાકુરજીકી લીલાકે નહીહે. યહ જનિકેં કીર્તન ન સુને. કોઈ અન્યમાર્ગી એતન્માર્ગકે કીર્તન અષ્ટછાપકે ગાવે તિનકો ન સુને. ઝાર જસે જમુના જલ ઝારકે પાત્રમેં હોય તો પુષ્ટિમાર્ગીય ઠસે પીવે ? જે પીવે તો બ્રહ્મ હોય જય. તેસેંઈ અષ્ટ છાપકે કીર્તન વૈષ્ણવકે મુખતે સુને. ઝાર શ્રીઠાકુરજીકી સેવા તથા દર્શન કરિકેં નિકસેં તખ પીઠ ફેરિકેં બાહિર નિકસેં, ઝાર દંડવત્ કરે. તા પાછેં ઝાર ઠોર જય તખ અપરાધ નિવારણ હોય. ઝાર શ્રીઠાકુરજીકે સનમુખ દંડવત્ કરે પરંતુ શ્રીઠાકોરજીકે પીઠ પાછેં દંડવત ન કરે. તહાં

येठेहु नही, सो कहेते जे श्रीठाकुरजीके पीठ पाछे बहिरमुष्पताहे, सो बाके डोय. सो दामोदर लीलाके प्रसंगमे श्रीआचार्यजी महा-प्रभुजी कहेहे, जे श्रीयशोदाजी श्रीठाकुरजीके पकरनके आछ, तय श्रीठाकुरजी बाजे, त्यां त्यां पीठ दीठी, तय क्रोध जठये, आर स्नेह छुटये. तय श्रीठाकुरजी अंधे. ताते प्रभुनके सनमुष्प येठेनां. आर अपने गुडनके स्वरूप अपने हृदये राखि दंडोत करि विज्ञप्ति करे, जे महाराज मे संसार समुद्रमे लुडतहे. ताते आप बांह पकरी डः कांठे तो निकसी जठे. आर मेरी सामर्थ्यतो निकसिवेकी नाहीहे. सो मे आपकी शरनहे. आपकी सेवाके चोरहुं. आर साधन करिके हीनहुं, आर आपकी शरन विना, आश्रय विना, आर उपाय नही हे सो मोसे पतितके कृपा करिके उद्धार करि-वेवारे आपुंहीहे, सो आप कृपा करेगे, तय प्रभु प्रसन्न होयगे आर श्रीठाकुरजी अपने धरमे पिराजे हे. तिनमे गुडभाव प्रभुभाव होइ राजे, आर मुष्पारविंद रूप श्रीआचार्यजी महाप्रभुजीहे, या भावते पुष्टिभार्गमे लावही मुष्पहे. सो लौकिक दृष्टांतते कहतहे, जे एकदेह संबंध, एक भाव संबंध. अपनी भेटी सो देह संबंधी, बहुहे सो भावसंबंधी, अपनी भेटी अपने देह ते प्रगटीहे, परंतु पराये धर जय, आर पाखी पोषीहे तोहु अपने धरकी नाहीहे, आर बहु काहुकीतो पाखी पोषीहे. आर काहुकी भेटीहे,

સો ભાવ સંબંધતે ધરમેં આઇ, ઝોર માલિકની ભઇ. કાહે તેં
 જે જ્યાંહાં ભાવસંબંધ હે. સો દૃઢહે. જેસે દેહ સંબંધી યાદવ
 તીનકો ક્ષય ભયો, ઝોર ભાવ સંબંધી જે વ્રજભક્ત તિનકો
 અપનપોં દીયો, તેસેંઈ શ્રીઆચાર્યજી પુષ્ટિમાર્ગ પ્રગટ કરિકેં
 જીવનકું બ્રહ્મસંબંધ કરાયે, ઝોર ભાવ સંબંધ દૃઢ કરિ દીયોં,
 સો એસો દાન ભયોહે પરંતુ પતિવૃત ધર્મમેં ચલે, તો પ્રભુ પ્રસન્ન
 હોય. તેસેંઈ વૈષ્ણવ સાક્ષાત્ શ્રી પુર્ણપુરુષોત્તમકો અપનેં પતિ
 બનેં, ઝોર ઇનહીકે સેવા સ્મર્ણમેં તન, મન, ધન સમર્પન કરે
 તો પ્રભુ પ્રસન્ન હોય. સો યા પ્રકાર કૃપા કરિકેં શ્રીગોકુલનાથજી
 આપ કલ્યાણ લટસોં કહે હેં. ઝોર પાછે યહ આજ્ઞા કીયેહેં, જે
 યહ પુષ્ટિમાર્ગકોં સિદ્ધાંત અત્યંત ગોપ્યહે. સો કાહુકે આગે મતિ
 કહિયોં. ઝોર કેવલ અનન્ય ભંગવદિય હોય, તાસોં કહિયો. યહ
 હમારી શિક્ષાહે સો તુમ બનોગે.

ઇતિ શ્રીગોકુલનાથજીકૃત ચોવીશમે વચનામૃત સંપુર્ણમ્.

કીર્તન રતનાકર. (ચાર ભાગમાં)

ભાગ ૧ સો—નિત્ય કીર્તન, ભાગ ૨ જે—વર્ષ દિવસના ઉત્સવોનાં
 કીર્તનો, ભાગ ૩ જે—દીનતા, આશ્રય, મહાત્મ્ય અને વિનતીનાં ૫૬, ભાગ ૪ થો.
 ગુજરાતી ભાષાનાં ધોળ મળી ૨૦૦૦ કીર્તનો, આર માસના ઉત્સવોની કીર્તન
 વિધિ તથા શ્રી હરિરાયજીકૃત સેવાવિધિ સાથે કી. ૩. ૩-૦-૦

॥ श्री कृष्णायनमः ॥

॥ अथ श्रीमद्भोक्तुलेशजी कृत ॥

श्रीमदाचार्यजी महाप्रभुजीके चोराशी वैष्णवकी
नामावली प्रारंभ ॥

श्री विट्ठलमहं वंदे स्वकीयजन वल्लभं ॥

चतुराशिति भक्तानां व्यक्तिकं कुर्वे यथार्थतः ॥ १ ॥

१दामोदरं २कृष्णदासौ ३पुनर्दामोदरस्तथा ।

४पद्मनाभश्च ५तुलसां ६पार्वती ७रघुनाथकः ॥ २ ॥

८रजो ९पुरुषोत्तमो १०रुक्मिणी ११गोपालदासकः ॥

१२सारस्वतोरामदास १३गदाधर महांस्तथा ॥ ३ ॥

१४वेणिमाधवदासौ च १५अंमाक्षत्राणी वैष्णवी ॥

१६हरिवंसश्च १७गोविंदो क्षत्री १८गजनधावनः ॥ ४ ॥

- १^५नारायणो ब्रह्मचारी २^०क्षत्राणी २^१जीयदासकः ॥
 ३^२देवाकपूर क्षत्रीश्च १^३दिनकर २^४पुरुषोत्तमो ॥५॥
 ४^५मुकुंदः २^६प्रभूदासश्च २^७प्रभू २^८त्रिपुरदासकौ ॥
 २^९पूर्णमल्लो ३^०यादवेंद्रः ३^१काश्मीरोमाधवस्तथा ॥६॥
 ३^२गुसाईदास ३^३गोपालो ३^४पद्मारावलकस्तथा ॥
 ३^५जोशीपुरुषोत्तमो ज्ञेये ३^६जगन्नाथोसमान्वयः ॥७॥
 ३^७नरहरी ३^८राणाव्यासः ३^९क्षत्राणी ४^०रामदासकौ ॥
 ४^१गोपालो ४^२कृष्णदासश्च ४^३प्रोहितो रामदासकः ॥८॥
 ४^४बुलामिश्र ४^५रामानंदौ ४^६विष्णु ४^७जीवनदासकौ ॥
 ४^८सारस्वतो भगवान् ४^९भगवान्मुक्षसेवकः ॥ ९ ॥
 ५^०गौडो अच्युतदासश्च ५^१अच्युतोचक्रतीर्थकः ॥
 ५^२कन्हैयासालक्षत्री च ५^३नरहरीदासकस्तथा ॥१०॥
 ५^४लघुपुरुषोत्तमो ५^५गोपालदास ५^६जनार्दनौ ॥
 ५^७कविराजो ५^८गडुस्वामी ५^९उत्तम श्लोकदासकः ॥११॥
 ६^०ईश्वरोत्तम श्लोकारूयो ६^१राजामाधवकौस्तथा ॥

६२ सिंहेनंदेसासुवहु ६३ परमानंद ६४ सूरकौ ॥ १२ ॥
 ६५ बाबावेणु, ६६ कृष्णदासी ६७ छकडा वासुदेवकः ॥
 ६८ एकाक्षत्राणी ६९ आनंददास विश्वंभरस्तथा ॥ १३ ॥
 ७० ब्राह्मणीरथकाईश्च ७१ नारायणस्त्रीयस्तथा ॥
 अन्यमार्गीय कायस्थदासो ७२ दामोदरोस्तथा ॥ १४ ॥
 सिंहेनंदे च ७३ क्षत्राणी ७४ जगतानंदकस्तथा ॥
 ७५ इंद्रप्रस्थे चैक क्षत्री ७६ जटा गोपालदासकः ॥ १५ ॥
 ७७ कृष्णदास ७८ रामदासौ वाडवो ७९ बादरायणः ॥
 वैष्णवो ८० संतदासश्च ८१ सुंदरदास ८२ भावजी ॥ १६ ॥
 ८३ नरहरीदास संन्यासी ८४ पाडे सदुभवानिका ॥
 श्रीमदाचार्य भक्तानां नामानि बहुतस्तथा ॥ १७ ॥
 तथापि स्वात्म पाठार्थे लिखितानीतिक्षम्यतां ॥
 वार्तायांपरिशोधानि सर्वदा वैष्णवैर्जनैः ॥ १८ ॥
 इति श्रीमद्बलभाचार्य भक्तानां श्रीमद्गोकुलनाथजी
 कृत नामावली संपूर्णम् ॥

શ્રીચોરાશી વૈષ્ણવનું ઘોળ.

- શ્રીગુરુ યુગ પદ કમળ રજ, હું વંદુ નિત્ય ધરી નેમ;
 દુઃખ હરણુ મુખ શ્રેય નિધિ, ક્ષણદાયક લક્ષિત પ્રેમ. ૧
- શ્રીવદ્દલ શ્રીવિઠ્ઠલપ્રભુ, શ્રીકૃષ્ણ પૂરણુ કામ;
 ચોરાશી મહાલક્ષ્મી તેહનાં કરું વર્ણુ ન નામ. ૨
- જેનું રમરણુ કર્યા થકી, અથ દુઃખ કલેશ પળાય;
 પુષ્ટિ પંથ પ્રભુ પ્રસન્ન હોય મહા પતિત પાવન થાય. ૩
- મનવાંછિત ક્ષણ શીઘ્ર પામે, ગાતાં એ અભિધાન;
 શ્રીમહાપ્રભુજી નિબનનંદનું, કરે તેહને દાન. ૪

ઢાળ.

- શ્રીદામોદરદાસ હરસાનીરે, કૃષ્ણ દાસ મેઘન વદે વણીરે. ૧
- સંલરવાળા દામોદરદાસરે, જેનો કનોજ મધ્યે નિવાસરે. ૨
- પદ્મનાભદાસ હરિના લક્ષ્મીરે, તુલસા પ્રભુ પદ આસક્તરે. ૩
- વધૂ તહેની કહીએ પારવતીરે, સુત રઘુનાથદાસ સુમતિરે. ૪
- રબેબાઈ વૈષ્ણવ ક્ષત્રાણીરે, સેવ્યા શ્રીવદ્દલ રતિ આણીરે. ૫
- વૈષ્ણવ શેઠ પુરુષોત્તમદાસરે, જેનો કાશીપુરીમાં નિવાસરે. ૬
- બાઈ રૂક્મણિ પુત્રી તેહનીરે, સેવા અતુલિત કહીયે તેહનીરે. ૭
- શેઠના સુત ગોપાળદાસરે, સેવા રમરણુમાં હુદ્દાસરે. ૮
- રામદાસ હરિ રંગ રાતારે, ગદાધરદાસ જગ વિખ્યાતારે. ૯
- વેણીદાસ માધવદાસ જે ભાઈરે, હરિવંથ પાઠક મુખદાઈરે. ૧૦

- વૈષ્ણવ કહીએ અમ્મા ક્ષત્રાણિરે, ગોવિંદદાસ ભદ્રાલ્યો વખાણીરે,
ગજનધાવને સેવ્યા મુરારિરે, દાસ નારાયણ બ્રહ્મચારીરે. ૧૨
- મહાવનની વૈષ્ણવ ક્ષત્રાણિરે, જીયાદાસ સુરીલ્યો જાણીરે. ૧૩
- ક્ષત્રી વૈષ્ણવ દેવાકપૂરરે, શેઠ દિનકર પ્રેમી ઊરરે. ૧૪
- મુકુંદદાસ મહા વૈષ્ણવ મહોટારે, ક્ષત્રી પ્રભુદાસ જલોટારે. ૧૫
- પ્રભુદાસ ભાટ હરિજનરે, દાસ પુરુષોત્તમ ધન્ય ધન્યરે. ૧૬
- ત્રિપુરદાસ વૈષ્ણવ કાયસ્થરે, પૂરણમદ્દે રસિક રસ મસ્તરે. ૧૭
- યાદવેંદ્રદાસ પ્રજાપત્યરે, ગુસાંઈદાસ સેવ્યા હરિ અત્યરે. ૧૮
- માધવભટ્ટ કાશ્મીરમાં વાસરે, વાંસવાડાના ગોપાળદાસરે. ૧૯
- પદ્મારાવલની અતિસેવારે, પુરુષોત્તમ જોષી તેવારે. ૨૦
- જગન્નાથ જોષી તેના બ્રાતારે, વળી વૈષ્ણવ તેમની માતારે. ૨૧
- જોષી નરહરિ હરિના દાસરે, ગામ ગોધરે રાણા વ્યાસરે. ૨૨
- વૈષ્ણવ રજપૂતાણી હરિની દાસીરે, રામદાસ ગુજરાતના વાસીરે.
દેવે ગોવિંદ હરિરસ માતારે, રાજા માધવ દેવ બેઉ બ્રાતારે. ૨૪
- ઉત્તમ શ્લોકદાસ સેવા ભારીરે, સેવક શ્રીજીના કહેતા મેહેતારીરે.
ઇશ્વરદાસ દેવે રસ મગ્નરે, હરિ હરિજનશું ચિત્ત લગ્નરે. ૨૬
- વૈષ્ણવ છકડા વાસુદેવદાસરે, સેવા અર્થે રહેતા પ્રભુ પાસરે. ૨૭
- કૃષ્ણદાસ ધધરી સુખ કંદરે, બાબા વેણુ રહિત દુઃખ દ્વંદરે. ૨૮
- એ બેઉનો એક ખવાસરે, તેનું નામ તે જાહવદાસરે. ૨૯
- થાનેશ્વરના વિપ્ર જગતાનંદરે, સેવ્યા શ્રીહરિ અતિ આનંદરે.
પ્રાદ્યાણી અડેલની વૈષ્ણવ બાઈરે, આનંદદાસ વિશ્વંભરદાસ બેભાઈરે.

- વૈષ્ણવ ક્ષત્રાણી પ્રભૂ-પદ પ્રીતરે, રામદાસ મીરાંના પ્રોહીતરે. ૩૨
- કૃષ્ણદાસી ખવાસણી જાણીરે, જેની વાણી શ્રીવલ્લભે માનીરે. ૩૩
- બુલામીશ્ર શ્રીવલ્લભવરનારે, રામાનંદ પંડિત થાનેશ્વરનારે. ૩૪
- વિષ્ણુદાસ છીપા રસ પૂરરે, જીવણુદાસ ક્ષત્રિ કપૂરરે, ૩૫
- સારસ્વત દ્વિજ ભગવાનદાસરે, જેનું ચિત્ત સદા પ્રભુ પાસરે. ૩૬
- વૈષ્ણવ ભગવાનદાસ ભીતરીયારે, શ્રીજીની સેવામાં ઠરીયારે. ૩૭
- અચ્યુતદાસ સનોડીયા કહીયેરે, ગૌડ વિપ્ર અચ્યુતદાસ લહિયેરે. ૩૮
- સારસ્વત દ્વિજ અચ્યુતદાસરે, નારાયણુદાસ અંબાલે વાસરે. ૩૯
- નારાયણુદાસ ભાટ મથુરાંનારે, નારાયણુદાસ હુવાણા ઠઠાનારે. ૪૦
- ક્ષત્રાણી ગોરબને સમરાઇરે, સાસુ વહુ બે વૈષ્ણવ બાઇરે. ૪૧
- સીંહનંદના ક્ષત્રિ સારરે, વૈષ્ણવ અડેલના એક સુતારરે. ૪૨
- એક વૈષ્ણવ હરિગુણુ ગાતારે, દામોદરદાસની માતારે. ૪૩
- સીંહનંદ ક્ષત્રાણીનો વાસરે, કવિ લઘુ પુરૂષોત્તમદાસરે. ૪૪
- કવિરાજ ભાટ ગુણુ ગાવેરે, ગોપાળદાસ ઇટોલાના ઠહાવેરે. ૪૫
- જનાદનદાસ વૈષ્ણવ ક્ષત્રિરે, ગરુડ સ્વામિ પ્રાહ્મણુ હરિનીમૈત્રીરે. ૪૬
- કનૈયાસાલ ક્ષત્રિ પ્રકાશરે, વિપ્ર ગોડીઆ નરહરિદાસરે. ૪૭
- બાલકૃષ્ણ બાદરાયણુદાસરે, સેવા સ્મરણુનો અભ્યાસરે. ૪૮
- વૈષ્ણવ રામદાસ ચોહાણુરે, સેવા સ્મરણુ માંહે સુભણુરે. ૪૯
- માણુકચંદ સદુપાંડે ભવાનીરે, નરોબાઇ હરિ મન માનીરે. ૫૦
- નરહર સન્યાસી હરિના ભક્તરે, જેની હરિપદ નીર્મળ મત્યરે. ૫૧
- ગોપાળદાસ ઠહીએ જટાધારીરે, વસી વજમાં સેવ્યા ગિરિધારીરે.

એક વખત મંગાવી ધ્યાન દેઇ અવશ્ય વાંચો.

પુષ્ટિમાર્ગની રીત પ્રમાણે સામગ્રી કેવી રીતે કરવી તે શીખવાની ઉત્કંઠા હોય તો વગર વિલંબે તુરંતજ આ પુસ્તક મગાવો.

વ્યંજન પાક પ્રદિપ. [વ્રજ ભાષામાં.]

ભાગ ૧ લો—ફલાહારના ૨૦ તરેહની સામગ્રી, ભાગ ૨ જો. દૂધધરની ૧૩૭ તરેહની સામગ્રી, ભાગ ૩ જો—શરીર પુષ્ટિકારક પાકાદિક ૩૬ તરેહના થાય છે તે કરવાની માહીતી, ભાગ ૪ થો—અનસખડીની ૨૫૪ તરેહની સામગ્રી ભાગ ૫ મો—સખડી સામગ્રી ૧૬૬ તરેહની, વગેરે મળી કુલ ૬૧૩ જાતની સામગ્રી કરવાની સંપૂર્ણ માહીતી વાળું આ પુસ્તક નાના મોટા દરેક ગામના મંદિરોમાં તથા મરજાદી વૈષ્ણવો તેમજ દરેક વૈષ્ણવે પોતાના ઘરમાં અવશ્ય સંગ્રહ કરવા લાયક છે. કો. ૩. દોઢ રૂપીઓ.

વલ્લભ પુષ્ટિપ્રકાશ. (ચાર ભાગમાં—વ્રજ ભાષામાં.)

ભાગ ૧ લો—મંગલાથી શયન પર્યન્તની સાતે ઘરની સેવાવિધિ, તથા ખાર મહીના ઉત્સવનોક્રમ, સામગ્રી, શ્રંગાર, વસ્ત્ર, આભુષણ વગેરે ભાગ ૨ જો. ખારમાસના ઉત્સવનો નિર્ણય, એકાદશી નિર્ણય, ચાર જયન્તિને નિર્ણય, ભાગ ૩ જો—ખારમાસના ઉત્સવોની ભાવ ભાવના ભાગ ૪ થો—સેવાનાં સાહીયનાં વસ્ત્ર, આભુષણ, ઉત્સવની આરતી, કુલ મંડલી ડોળ, ખંગલા, હોટોળા વગેરેનાં ચિત્રો સાથેની. સંપૂર્ણ હકીકત વાળું આ પુસ્તક દરેક વૈષ્ણવે પોતાના ઘરમાં રાખવાલાયક છે. કો. ૩. ૩-૦-૦ ત્રણ રૂપીયા.

હિંદુસ્તાનમાં આવેલાં વૈષ્ણવ સંપ્રદાયનાં 'તીર્થક્ષેત્રનો નકશો.'

આખા હિંદુસ્તાનમાં આવેલાં વૈષ્ણવસંપ્રદાયનાં સઘળાં તીર્થયાત્રાનાં સ્થળોની સંપૂર્ણ માહીતી મેળવવી હોય તો આ નકશો કોમત ૦-૧-૦ પોસ્ટેજ ૦-૦-૬ મળી દોઢ આનાની ટીકીટો મોકલી મંગાવો.

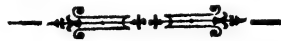
લક્ષ્મણાઇ જગનલાલ દેસાઇ ચંગપોળ, ખતરીપોળ—અમદાવાદ.

શ્રી ગોકુલેશભના ૭૮ ભગવદ્દીયનું ઘોષ.

- શ્રી ગોકુલપતિભના જે છે ભક્ત, સ્વરૂપ રસે જે છે અનુરક્ત
 કર્યાં સહગમન પ્રભુની સાથ, તેઉને ચરણે નામી માથ. ૧
- તેઉની નામાવલી સમાજ, કહું છું સ્મરણ કરવા કાજ;
 સંક્ષેપે સૂચનકા કરું, નામ એઉનાં ઉરમાં ધરું. ૨
- પ્રથમ ચરણે જઈ અનુસર્યા તણો, મારગ દેખાડયો સોહ્યા મણો;
 ૧૩ પાંખાઇ રૂપ રસભર્યાં, પ્રથમ પ્રભુભને અનુસર્યાં. ૩
- ૨જવાળ ૩માનાળ રજપૂત, સાહસ કીધો અતિ અદ્ભુત;
 ૪નારંગદે ૫વિરખાઇળ નામ, ૬ગોરખાઈનાં સરિયાં કામ. ૪
- ૭ધનખાઇ ૮ખેનીખાઈ જેહ, ૯મેધલભાઇનો સાચો સ્નેહ;
 ૧૦મોહનભાઈ મહેદ ગુણરાસ, સાથે ચાલ્યા ૧૧દામોદરદાસ. ૫
- ૧૨માધવદાસ ૧૩રાઈખાઇ ભક્ત, ૧૪કનકાદે ભાભી અનુરક્ત;
 ૧૫રાજરામ રાજશ્રી જેહ, ૧૬શ્યામદાસ સુગંધી તેહ. ૬
- ૧૭ગોકુલદાસ ઉર્ધ્વસ્કુટ થયા, ૧૮નાહાની વહુને પ્રભુભની દયા;
 ૧૯ધનળ ૨૦રાંકા ૨૧ગિરિધરભાઈ, કાહાનાએતો મહાનિધી પાઈ. ૭
- ૨૩ભગવાનદાસ કરેટી તણા, ૨૪દેવળ ગાંધી મન મનોરથ ધણા;
 ૨૫રતનખાઇ ૨૬સીતાખાઇ. નામ, ૨૭ગમતાદે પોહોચ્યાં સુખ ધામ. ૮
- ૨૮નાહાની ખાઇને ૨૯હરજીભાઇ, ચરણાવિંદે પોહોચ્યાં ધાઇ;
 ૩૦હરજીભાઈ ૩૧હીરા મનરલી, ૩૨લવળગાંધી મન આશાફલી. ૯

- ૩૩ ગોકુળદાસ ૩૪ ક્રીડા લઘુવેશ, ૩૫ મેઘજીભાઈનો ભાવ સુદેશ;
 ૩૬ ધનજી ગાંધીને ૩૭ શ્યામદાસ, ૩૮ યશોદાની પુરી પ્રભુએ આશ ૧૦
- ૩૯ કુલને વળી ૪૦ કલ્યાણદાસ, ૪૧ ગંગા ભાગ્યતણી મહારાસ;
 ૪૨ રામાને ૪૩ વીરાં ૪૪ કાન્હ્યાઈ, કરખંડીયાનો ૪૫ જીવોભાઈ. ૧૧
- ૪૬ દેવકી વેણીભાઈની સુતા, ૪૭ કાહાનદાસભાઈ બ્રાહ્મણહુતા;
 ૪૮ રામા ૪૯ મુકુંદદાસ ૫૦ લાલોભાઈ, લખાઈ ચરણે પહોચ્યાં ધાઈ. ૧૨
- ૫૧ કલ્યાણ પરીખ ૫૨ પુંજીભાઈનામ, ૫૩ મોહનદાસનાં સરીયાંકામ;
 ૫૪ લાડકી ૫૫ રામખાઈ ૫૬ કૃષ્ણભાઈ, ૫૭ જગન્નાથભાઈએ માહાનિધિપાઈ
- વાત્સલ્ય પરાયણ ૫૮ વિકલદાસ, ૫૯ રસિકભાઈની પોહોચી આશ;
 ૬૦ ધનજીભાઈ ચોપડાતણા, ૬૧ દેવજીને મન મનોરથ ધણા. ૧૪
- ૬૨ ગોકુલદાસ ૬૩ રાજખાઈપાસ, ૬૪ ગંગાની પૂરી પ્રભુએ આશ;
 ૬૫ દાદી ૬૬ દેવકી ભાવેસની, ૬૭ રૂંડાપટેલની અતિસેખની. ૧૫
- ૬૮ હીરાદે ૬૯ અજખાઈ ૭૦ કહાનદાસ, ઉત્રભાવી ૭૧ ગોવરધનદાસ;
 ૭૨ ધનખાઈ ૭૩ બેહેનીખાઈનામ, ૭૪ કુલખાઈ મન પૂર્યાં કામ. ૧૬
- ૭૫ રતનભાભીને ૭૬ માધવદાસ, ૭૭ ગોપાલદાસે કર્યો નિકટ નિવાસ;
 ૭૮ પનોતીખાઈ ભાવ મન ધરી, પ્રાણપ્રભુને પદ અનુસરી. ૧૭
- એમ અઠોતર વૈષ્ણવ જહ. નિશ્ચે ગમન કર્યો ધરી નેહ;
 એ ઉત્રભાવી વિરહી સમાજ, એહનું સ્મરણ કરવાકાજ. ૧૮

એ વાત નિશ્ચે મનવસે, સ્વરૂપદાન એહથી થશે;
 ભક્ત નામાવલી એ મહાનિધિ, પાઠ કરેથી કારજ સિદ્ધિ. ૧૯
 એઉની ચરણુરેણુ ધરી ભાલ, વિવરણુ કીધું દાસ ગોપાલ. ૨૦

॥ અથ શ્રી ગોવર્ધનવાસિ. ॥

આખી-^૧ખંક, ^૨સમ, ^૩રસ, ^૪દ્રષ્ટહે, ^૫દર્શન, ^૬મનઅભિલાષ;
^૭પૂર્ણ, ^૮લોક, ^૯મન્મથ, ^{૧૦}રઠણ, ^{૧૧}કુંજસદન, નિજબાસ.
 શ્યામબરણુ ગિરિવરધરણુ, ગોપીજન ચિત્ત ચોર;
 મજરાજ કુંવર જીયામેં ખસો, સુંદર નંદકિશોર.

રાગ--ગોઢી.

શ્રીગોવર્ધનવાસિ સાંવરે લાલ, તુમ વિન રહ્યો ન જાય હો;
 મજરાજ લંડતો લાડિલે. ધ્રુવ.

^૧ખંક ચિત્તે મુસિકાયકેં લાલ, સુંદર ખદન દિખાય,
 લોચન તલપે મીન જ્યેં લાલ, પલ છિન કલ્પ વિહાયહો. ૧
^૨સમ સ્વર ખંધાન સોં લાલ, મોહન વેણું ખજાય,
 સુરત સુહાઈ ખાંધિકેં નેક, મધુરે મધુરે સ્વર ગાયહો. શ્રીગો. ૨
^૩રસિક રસીલી ખેલની લાલ, ગિરિ ચઢિ ગૈયાં ખુલાય,
 ગંગ ખુલાઈ ધુમરી નેક, ઉંચી ઠેર સુનાયહો. શ્રીગો. ૩
^૪દ્વષ્ટિપરેં જા દિવસતેં લાલ, તખતે રૂચે નહિ આન, (અન્ય)
 રજની નીંદ ન આવહી મોહે, વિસર્યો લોજન પાનહો. શ્રીગો. ૪

- ૫ દર્શનકેાં નયના તપે લાલ, વચન સુનનકેાં કાન,
મિલિવેકેા હીયરો તપે, મેરે અચકે અવન પ્રાણહો. શ્રીગો. ૫
- ૬ મન અભિલાષા ઠહે રહી લાલ, લગત નયન નિમેષ,
એકટક દેખું આવતો પ્યારો, નાગર નટવર લેષહો. શ્રીગો. ૬
- ૭ પૂર્ણ શશી સુખ દેખકેં લાલ, ચિત્ત ચોટયો વાહી ઠોર.
૮ પ સુધારસ પાનકેં લાલ, માદર અંદ્ર ચકોરહો. શ્રીગો. ૭
- ૯ લોક લાજ કુલ વેદકી લાલ, છાંડયો સકલ વિવેક,
કમલકલી રવિ જ્યેાં બઠે લાલ, કાણુંકાણું પ્રાંતિ વિશેષહો. શ્રીગો. ૮
- ૧૦ મન્મથ કોટિક વારને લાલ, દેખી ડગમગી ચાલ,
ચુવતી જનમન કંકના લાલ, અંબુજ નયન વિશાલહો. શ્રીગો. ૯
- ૧૧ યહ રઠ લાગી લાડીલે લાલ, જેસે ચાતક મોર,
પ્રેમ નીર બર્ષાયકે લાલ, નવધન નદકીશોરહો. શ્રીગો. ૧૦
- ૧૨ કુંજ લોવન કીડા કરે લાલ, સુખ નિધિ મદનગોપાલ,
હમ શ્રીવૃંદાવન માલતી, તુ લોગી ભ્રમર ભૂપાલહો. શ્રીગો. ૧૧
- ૧૩ યુગયુગ અવિચલ રાખીયેં લાલ, યજ્ઞસુખ શૈલ નિવાસ;
શ્રીગોવર્દ્ધનધર રૂપેં, બલજય ચતુર્ભુજદાસહો. શ્રીગો. ૧૨
- સાખી-યહ મેરે અભિલાષહે; પૂરો ગંદકુમાર;
યહ છખીપર કોટિક વારણે તનમન પ્રાણુ આધાર. ૧
- કહા કહું રસના એકહે, નહીં લક્ષ કરોડ,
કેસે કરકે વર્ણવું, દાસ સદા કરજોડ. ૨

॥ श्रीकृष्णाय नमः श्रीगोपीजन वल्लभाय नमः ॥

॥अथ श्री- त्यल ल लिख्यते॥

- प्रातःसमे उठी व्रजभाला, गावत मंगल गीत रसाला. १
करी श्रृंगार मथनीयां घोवे, अपनो अपनो ह्यो विलोवे. २
मथन करे मोहन नस गावे, सुभरि सुभरि हरिगुण सयुपावे. ३
भाषणु मिश्री हरी मलाध, आटयो दुध कपुर मिलावी. ४
कधुक मनोन्थके पकवान, थार सजेवति सुंदरवान. ५
नये वसन लूषणु हरि लायक, ले यली सुंदरी सभ सुभदायक. ६
अतिही सुरंग भीलोनां लीने, विविध मनोर्थ मनमें कीने. ७
यह विधि सभ घर घर ते यली, नंद नंदनको देभन अली. ८
सुभ सन्या पोढे हरिराध, वार वार के नसुमती माध. ९
कीर अंजे कीर कीरके आवे, कमल नयनको नाही जगावे. १०
ताही सभे आध व्रजभाला, मानहु मत्तगयंइकी आला. ११
नेपुरकी धुनि सुनी नंदराध, योंकि उठे तभ कुंवर न्हाध. १२
नकट गध जहां नसोमती माध, भदन देभ कर लेत भलाध. १३
वीथुरी अलक लटपटीपाध, पीक कपोल सुभ अंजन लाग. १४
अंदन उरपर वीनगुनमाला, लुषणु धत उत परभ रसाला. १५
यह शोभा निरभत व्रजभाला, रस भसे नेन देजे नंदलावा. १६

- જસુમતી ધાય ઉછંગહી લીનો, ચુમિ વહન ઉર શીતલ કીનો. ૧૭
 મંગલ લોગ આંનકે રાખ્યો, ગિરિધરલાલ સ્વાહ સુ' ચાખ્યો. ૧૮
 માખન મિશ્રીમેલ ચટાવે, ધોરીઠો પય અતિહી ભાવે. ૧૯
 હધીકી છીટ લગી તન શોભીત, માનહુ ઉડગન અંખર લોપીત. ૨૦
 લપટાનો મુખ જસુમતિ દેખે, અપનો જન્મ સુફલ કર લેખે. ૨૧
 રંચક જમુના જલસોં ધોવે, પોંછિ વહન અંખરસો ભેવે. ૨૨
 પુનિ અચવાવે ખવાવે ખીરી, સકલ સાજ સખલાઈ અહીરી. ૨૩
 મંગલાકી આરતિ ઉતારી, શોભા દેખ રહી સખ નારી. ૨૪
 કનકપાટ બેઠે મનમોહન, લાગ રહી જસોમતી અતિ ગોહન. ૨૫
 કોઉ હરિકો તેલ લગાવે, પરસત અંગ પરમ સચુપાવે. ૨૬
 કોઉ અંગ ઉવટનો કરે, વિવિધ મનોર્થ મનમે ધરે. ૨૭
 કોઉ બેની કરમેં ધરે, તા ઉપર પુની કંગઈ કરે. ૨૮
 કોઉ કનક ઘટ જલ લે રહે, કોઉ પદ અંગુજ લે ગ્રહે. ૨૯
 કોઉ હરિકો રનાન કરાવે, પરસત અંગ પરમ સચુપાવે. ૩૦
 કોઉ તનિયા અંગ પહેરાવે, કોઉ સુંધન સરસ ખનાવે. ૩૧
 કોઉ વાગો પટુકા કરે, કોઉ બહુ વિધ ભુષણ ધરે. ૩૨
 કોઉ કુલ્હ સુરંગ ધરે શીખ, પાગ બંધાવે ગોકુલ ઇશ. ૩૩
 તુમતો હો પ્રજરાજ લડેંતે, સખ લરીકનમેં ગુનન ખડે તે. ૩૪
 મોર ચંદ્રિકા ગુંબહાર, પ્રજ જનકે તુમ પ્રાણ આધાર. ૩૫
 પહોપમાલ લે કંઠ ધરાવે, સંકેત સહનકી ઠોર ખતાવે. ૩૬
 રતન જટીત સુરલી કર હઈ, મોહન પરમ પ્રીતસોં લઈ. ૩૭

- તખ આઈ વૃષભાનકુમાર, છબિપર વારૈં કોટીક માર. ૩૮
- હઠ કરી હરિ શૃંગાર કરાયો, બહુ વિધિ ભૂખન વસન ખનાયો. ૩૯
- મધુ મેવા પકવાન મીઠાઈ, મુદીત જસોમતિ ગોહ ભરાઈ. ૪૦
- સન્મુખ આય રહી સખ નારિ, દર્શન દેહો કુંજબિહારી. ૪૧
- અંજન દ્રગ કેસરી આડ, સખ જીવતિનમે' લાડલી લાલ. ૪૨
- નખશીખલો શૃંગાર કરાવે, દેખ ગોપાલ પરમ સુખ પાવે. ૪૩
- વેતો હરિ મુખ કમલ નિહારે, હરિ રાંધા વીધુ વહન ઉજરે. ૪૪
- માનહુ મધુપ કમલ રસ ચાખ્યો, કે જાનુ પ્રીતિ અમૃત ખાંચ્યો. ૪૫
- નિરખ નિરખ પુત્રી વજનારી, હસહસ દેત પરસ્પર તારી. ૪૬
- ગોપીવલ્લભ ભોગ લે ધર્યો, સોતો ભુવન ભુવન પ્રતિ કર્યો. ૪૭
- પુરી હઠીં સંધાનો શાક, માંખણુ ખુરો બહુ વિધ પાક. ૪૮
- સખહીનકે મનરંજન કારન, પ્રેમ સહિત લીનો મન ભાવન. ૪૯
- મનસા પુરન નંદકુમાર, ઠાડે હે જસુમતી કે દ્વાર. ૫૦
- મૈયા મથિમથિ ધૈયાં ખ્યાવે, વાર વાર ઉર અંતર લાવે. ૫૧
- બેની બઢે લાલ પયપીળે, ઇતનો કહ્યો હમારો કીળે. ૫૨
- ઘોરીકો પય પરમ રસાલ, સાત ઘુંટ જે પીવો લાલ. ૫૩
- વહન ઘાય ખીરા જખ લીનો, તખ મૈયા જી ખીલોનાં દીનો. ૫૪
- ઠાડી રહી રોહની રાણી, મીઠી વાત કહેત મન માની. ૫૫
- ખીર સીરાત સ્વાહ નહિ આવે, ગ્રાસ એક મુખ ભીતર લાવે. ૫૬
- અતિ હિતસેં હરિ ભોજન કીનો, લાલન મૈયાકો સુખદીનો. ૫૭
- ખેલત પ્રીરત સખા સંગ લીને, ખરિક ખોર ગિરિ ગહવર લીને. ૫૮

- अति प्रवीण्य जसोमतीको पूत, सणहीनको मन वीनो धुत. ५९
 चोरी करी सणहीन सुभदेत, गोपीनको सर्वस्व डुरि लेत. ६०
 कर संकेत जुलाध गोपी, धनतो सण भयाईदा बोपी. ६१
 सणहीनको कीयो मन लायो, ता कारन यह मज्जे आये. ६२
 जसोमति सभियनसो जु जुलावे, कमल नेनको कहुं न पावे. ६३
 द्वेजोरी गोपाल कडांडे जेलत, कडो जय भाषा तोडे जेलत. ६४
 लोचनको जेठे नंदराय, तुम संग लोचन करहुं आय. ६५
 जण माताकी जनी प्रीत, आय गये गिरिधर समीप. ६६
 जेठे आय कनक आसनपर, नंदराय पकरे कर सेां कर. ६७
 कनक वरन आरी जसुनां जल, लरी दीनी जसुमती मन उज्वल. ६८
 पनवारो जेर्यो विस्तार, तापर धरी कनककी थार. ६९
 भिला छोटे मोटे धरे, यमया रत्न जडीत तांहां धरे. ७०
 अगर धुप कीने ता ठोर, हीतसेां प्रजुल वीनो डोर. ७१
 अती सुगंध यावरको लात, आंन धर्योडे जसुमती मात. ७२
 ठाडे सुगं अइ दारि भनाध, ताके पास कढी ले आध. ७३
 मिरचनके कीने जहु शाक, हीतसेां जसुमती कीने पाक. ७४
 सीभरन लात अइ पीरो लात, भाटो मोठो वडीको लात. ७५
 तीन लांतकी तुरध करी, पापड जुंजे अइ तिलवरी तरी, ७६
 लरता वेगन यकता करी, अरवी सुरणु सण ले धरी. ७७
 करेला सुरेला कडोडा करे, भंडवा भंडवी गलका धरे. ७८
 सकरकडको कीने शाक, पेठामे मोश्रीको पाक. ७९

- શઘતાં કીને ઇકઈસ ભાંતિ, સંધાનેકી કેતીક પાંતિ. ૮૦
- બીલસાઝ કીને જી બનાઇ, જેવત હરિકો મન ન અઘાઇ. ૮૧
- બહુ વિધકી કચરીયાં તરી, બહુ ભાંતકી ભાજી કરી. ૮૨
- ખિંજન બહુ વિધિ ગીને ન જાઇ, વારંવાર જસોદા લાઇ. ૮૩
- રોશ્રી પુરી લિટી કરી, મીસી રોટી ઘીસું ભરી. ૮૪
- માંખન પુરા પાસ ધરાયો, હુચ્ચઇ લે સીખરનસોં પાયો. ૮૫
- સેવ બહુત પુરાસોં કરી, સો તો જાચ નિકટ લે ધરી. ૮૬
- વડાં મઠાકે સુંદર કીને, તીનકુડા અતિ રસસોં બીને. ૮૭
- મૈયા મોકું સીખરન ભાવે, બેલા ભર ભર રોહિની ભાવે. ૮૮
- સુરભી ધૃતસોં બેલા ભર્યો, સો લે ભાત સીખરપર ધર્યો. ૮૯
- ઓટયો દુધ દહાંકો બેલા, મીઠે આંખ અઝ સુંદર કેલા. ૯૦
- આંખનકો શીરા જી કીનો, સોતો હરિ જી રૂચિસોં લીનો. ૯૧
- ખરખુજ અઝ આલો મેવા, ચહુ વિધ જમુમતિ કીની સેવા. ૯૨
- છાંકયો મઠા પરમ રૂચિદાયક, સોતો કેવલ હરિજીકે લાયક. ૯૩
- ચહુ વિધ લાલન ભોજન કીનો, માત જસોમતીકો સુખ દિનો. ૯૪
- કર અચવન ઠાડે આંગનમેં, અતિ સુગંધ ખીગ લે મુખમેં. ૯૫
- શ્રીકરમેં ખીરા જખ લીનો, સોતો વાંટિ સખનકો દીનો. ૯૬
- થાક વિચિત્ર કુંદકી માલા, લે આઈ પહેરી નંદલાલા. ૯૭
- કર મુરલી અઝ વેત ગ્રહાઈ, વજ વિનતા નિરખી સુખ પાઈ. ૯૮
- નીરાંજન બહુ વિધસોં કીનો, સો તો દેખ વારનો લીનો. ૯૯
- જો લોં હરિ ભોજન કરી આવે, તો લોં સહચરી કુંજ બનાવે. ૧૦૦
- ઓલી ભર ભર પહોપલેં આવે, પરમ પ્રિતિસોં સેજ ખિલાવે. ૧૦૧

- पुल भडेलके भंल योवारै, पुलनके कलसा अति लारै. १०२
- पुलनकी शैया ले रयी, तकीया गे'हुवा पुलन सयी. १०३
- सेज्भंढ पुलनके करै, रंग रंग पुलनसों लरै. १०४
- पुलनकी योकी ले करी, तापर कवा कुंल धरी. १०५
- अंगरागके जेला लरै, अति सुगंध भीरा तहां धरै. १०६
- युष्प भाल अति सुंदर करी, सो तो प्यारी उर पर धरी. १०७
- पुलनके पंभा ले आवे, सोतो कमल नेनको लावे. १०८
- सकल पदार्थ आगे धरै, विविध मनोर्थ मनमें करै. १०९
- पोढे प्रिय प्यारीके संग, विविध लांत भरभत रस रंग. ११०
- भहुत लांत प्रियके संग जेदी, रस भयाहा सभ ले पेदी. १११
- श्रमकन सुलग अंगपर आछ, रसलरै पोढे कुंवर कन्हाछ. ११२
- जलरंध ँडे सहयरी देजे, अपनो जन्म सुकल करी देजे. ११३
- घंटानाह लयो यहुं ओर, शंभनाहकी धुनी सभ डोर. ११४
- धुनि सुनि श्रीगोवर्द्धनधर जगे, मानहु प्रेम सींधुमे पागे. ११५
- काकडी भीज जोवा अइ पना, केला आंभ भरभुज धना. ११६
- कंढ मुलके लाजन लरै, सो तो कुंज सहनमां धरै. ११८
- गोप अधाने सुरली देभी, कीर कछु मनमें मनसा लेभी ११९
- वेणु वेत ले यले कन्हाछ, तभ सहयरी परम सुभ पाछ. १२०
- आगे गोधन पाछे ग्वाल, मध्य गिराजत गिरिधरलाल. १२१
- गौरज मंडीत मुभपर केश, शोलीतडे अति सुंदर वेश. १२२
- भषिभाला गुंज इल गरै, गोरी राग वेणुमें करै. १२३
- वज्र वनिता आछ यहुं डोह, देभत श्रीमुभ लयो प्रभोह. १२४

- ગોવિંદ ગોપીનકો સુખ દીનો, કધુક મનોર્થ મનમેં કીનો. ૧૨૫
- કરિ સત્કાર ચલે આગે તે, કરિ સંકેત ગહે પાછે તે. ૧૨૬
- અતિ વીરહિ સખ પ્રજકી ખાલા, ઘેર લીયે તખ મહનગોપાલા. ૧૨૭
- સંધ્યા લોગહે જકો નામ, સો તે લીનો વાહી ઠામ. ૧૨૮
- નંદભુવનમેં ઠાડે આય, પ્રમુદિત ભઈ જસુમતી માય. ૧૨૯
- અતિ હિતસોં આરતિ ઉતારી, કરમે લીયે કનકકી થારી. ૧૩૦
- ભીતર ભવન પધારે લાલ, આય જુરી સખ પ્રજકી ખાલ. ૧૩૧
- કોઉ ખડે શ્રંગાર કરાવે, કોઉ તેલ પુલેલ લે આવે. ૧૩૨
- કોઉ મહંન મંજન કરે, વિવિધ મનોર્થ મનમેં ધરે. ૧૩૩
- કોઉ જલ લે સ્નાન કરાવે, અંગ વસન કરી અતિ સચુપાવે. ૧૩૪
- કોઉ તનીયા અંગ પહેરાવે, ખહુ વિધિ બ્રૂષણ વસન ખનાવે. ૧૩૫
- સેલી કંધ વેણુ કર લયે, હરિ જુ તખહી ખરિકમેં ગયે. ૧૩૬
- ઘોરો ધુમરી ગાંગ ખુલાઈ, કાજર પીયરી દોરી આઈ. ૧૩૭
- ચહુ તે નિજ ભકતન સંકેત, વે સખહીનકો ખોલે લેત. ૧૩૮
- વિવિધ ભાંત હરિ દોહન કરે, સખ ભાજન લે રસસોં ભરે. ૧૩૯
- ગ્વાલ લોગ લીનો રસ રીત, પ્રજવનિતાકી જાની પ્રીત. ૧૪૦
- સખહિનકો ક્રીયો મન ભાયો, જા કારન ચહુ પ્રજમેં આયો. ૧૪૧
- દોઉ લૈયા ભોજનકો આવે, જસુમતિ કનક થાર ભરી લાવે. ૧૪૨
- દારિ ભાત મિરચનકો શાક, હિતસોં જસુમતિ કીનો પાક. ૧૪૩
- દુધ ભાત અતિ મોકું ભાવે, ડખરા ભરિ ભરિ જસુમતિ લાવે. ૧૪૪
- ચહુ વિધ લાલન ભોજન કીનો, માત જસુમતિકો સુખ દીનો. ૧૪૫
- કર વ્યાઝુ ભઠે મન મોહન, લાગિ રહિ જસુમતિ અઝુ ગોહન

અમારે ત્યાં મળતા ઉત્તમ ફાટાઓ.

શ્રી મહાત્માચાર્યજી, શ્રી ગુસાંધજીના શ્રી યમુનાજી, શ્રી ગોકુલનાથજી,
શ્રી કનૈયાલાલજી શ્રી વલ્લભલાલજી, ઉત્તમોત્તમ ફાટા મળે છે. દરેકની કીં.
૦-૦-૬ મગાવવાની ઇચ્છાવાળાઓ તેટલી કીમતની ટપાલમાં ટીકીટા મોકલવી.

હમેશાં ભગવદ્ વાર્તામાં વાંચવા લાયક પુસ્તકો.

ચારાશી વૈષ્ણવનો વાર્તા (નિજવાર્તા, ધરવાર્તા, ખેડકચરિત્ર સાથે)	૫-૦-૦
અસેંબાવન વૈષ્ણવની વાર્તા (વ્રજ-ભાષા)	૪-૦-૦
ભાવસિન્ધુ (ગુજરાતી)	૧-૮-૦
ભાવસિન્ધુ	૧-૪-૦
શ્રીહરિરાયજી કૃત શિક્ષાપત્ર (ગુજરાતી)	૨-૦-૦
” (વ્રજભાષા)	૩-૦-૦
પોડશ ગ્રંથ-(ગુજરાતી ટીકા સીમનલાલ હરીશંકર કૃત)	૦-૧૨-૦
વિદ્વન્મંડન	૧-૮-૦
શ્રીવલ્લભાચાર્યજીનું જીવન ચરિત્ર	૧-૦-૦
શ્રીદેવકીનંદનાચાર્ય ચરિત્ર	૦-૪-૦
શ્રીકૃષ્ણલીલામૃત ભાગ ૧ લો.... ..	૧-૦-૦
” ભાગ ૨ જો... ..	૧-૦-૦
શ્રીરાધાકૃષ્ણ તત્વ (રા.બ.રજીછોડદાસ વૃંદાવનદાસ પટવારી કૃત)	૧-૪-૦
પુષ્ટિમાર્ગીય સિદ્ધાન્તો ભાગ ૧ લો	૦-૧૨-૦
શ્રીગોકુલનાથજી કૃત ૨૪ વચનામૃત.	૦-૨-૦
પુષ્ટિમુધાકર	૦-૧૪-૦
પોડશ ગ્રંથ (સંક્ષિત ગુજરાતી ટીકા)	૦-૪-૦
શ્રીગોવર્દનનાથજીનું પ્રાગટ્ય	૦-૪-૦

લલ્લુભાઈ છગનલાલ દેસાઈ, અંગપોળ, ખતરીપોળ-અમદાવાદ.

(શ્રીમદ્વિદ્વલનાયજ્ઞના ચતુર્થલાલજી)

શ્રી ગોકુલેશજીનું જીવન ચરિત્ર.

આ શ્રીગોકુલેશજીએ માળા તિલકનો વિજયધ્વજ કર કાવવા માટે જહાંગીર બાદશાહ સામે ધર્મનું દ્વંદ્વ યુદ્ધ કરી પોતાની અડગ ટેક ટકાવી રાખી હતી તે સર્વકૌંઠના બાણવામાં છે. હાલમાં અમોએ ૩૦૦ વર્ષનાં પ્રાચિન પુસ્તકોમાંથી આ શ્રીગોકુલેશજીનું જીવન ચરિત્ર નીચે પ્રમાણે બે ભાગમાં છપાવવું શરૂ કર્યું છે.

ભાગ ૧ લો—પ્ર. ૧ કુટુંબની પૂર્વ પિઠિકા, પ્ર. ૨ શ્રીગોકુલેશજીનું પ્રાગટ્ય, પ્ર. ૩ શ્રીમાહાપ્રભુજી, શ્રીગુસાંઇજી, શ્રીગોકુલેશજી, કળીયુગમાં પૂર્ણ પુરુષોત્તમ રૂપે પ્રગટ થશે તે માટે વેદ, પુરાણાદિનાં પ્રમાણો ટીકા સાથે, પ્ર. ૪ પ્રાગટ્ય મહોત્સવ, પ્ર. ૫ વર્ષ ગાંઠનો ઉત્સવ, પ્ર. ૬ બાળલીલા પ્ર. ૭ કૌમારલીલા, પ્ર. ૮ પૌગંડલીલા, પ્ર. ૯ ઉપનયન સંસ્કાર પ્ર. ૧૦ વિદ્યાભ્યાસ પ્ર. ૧૧ અડેલથી ગઢાનો પ્રવાસ પ્ર. ૧૨ ગઢામાં નિવાસ, પ્ર. ૧૩ ગઢાથી મથુરા પ્રવાસ, પ્ર. ૧૪ મથુરા નિવાસ, પ્ર. ૧૫ વ્યાહ ઉત્સવ, પ્ર. ૧૫ શ્રી ગોકુલવાસ, પ્ર. ૧૭ ગુજરાતનો પરદેશ, પ્ર. ૧૮ કુરૂક્ષેત્રની યાત્રા.

ભાગ ૨ જો—માળાપ્રસંગ—પ્ર. ૧ ચિદ્રૂપ નામના સંન્યાસીની શીખવણીથી જહાંગીર બાદશાહે કરેલો માળા ઉતારવાનો હુકમ, પ્ર. ૨ ચિદ્રૂપ અને શ્રીગોકુલેશજીની મુલાકાત તથા તેમણે કરેલો શાસ્ત્રાર્થ, પ્ર. ૩ શ્રી ગોકુલ

તથા મથુરામાં ચિદ્રૂપે વર્તાવેલો કેર, પ્ર. ૪ માળા નહી ઉતારવાનો દૃઢ નિશ્ચય, પ્ર. ૫ શ્રીગોકુલેશજીની ચિદ્રૂપ સાથેની ખીજી મુલાકાત, પ્ર. ૬ માળાના રક્ષણાર્થે શ્રી ગોકુલેશજીનું કાશ્મીર જવું, પ્ર. ૭ બાદશાહની મુલાકાત, પ્ર. ૮ કાશ્મીરથી વિદાયગીરી, પ્ર. ૯ સોરભમાં વાસ. પ્ર. ૧૦ ચિદ્રૂપનો પરાજય, પ્ર. ૧૧ શ્રીગોકુળ દૃઢવાસ.

ઉપર પ્રમાણે પ્રકરણો સાથેનો આ ગ્રન્થ અમોઝે શ્રી ગોકુલેશ પ્રભુની સૃષ્ટિમાં ઘણા ગામોમાં મુસાફરી કરી પ્રાચીન હસ્ત લિખીત પુસ્તકો મેળવી મહાન્ પરિશ્રમે તૈયાર કરી વૈષ્ણવ વર્ગની સમક્ષ મુકીએ છીએ. આશા છે કે અમને યોગ્ય મદદ આપી તેના આહુક થઈ પોતાનું નામ નોંધાવી આભારી કરશોજી.

આ ગ્રન્થમાં શ્રી ગોકુલેશજીનો બાલ્યાવસ્થા, યુવાવસ્થા. અને વૃદ્ધાવસ્થાનો એમ ત્રણ સુશોભીત ફેટાઓ કે જે આ ગ્રન્થ માટેજ ખાસ તૈયાર કરાવેલા છે તે આવશે.

આ ગ્રન્થના અંતે ભાગ લેગા, જાડા ચીકણા કાગળમાં, સુંદર છપાઈ, મજબુત છીંટનું પાકુ પુકું, અને ત્રણ ફેટા સાથેના થશે. આટલું છતાં તેની કીંમત ફક્ત રૂ. ૨-૦-૦ બે રૂપીઆ રાખી છે.

અગાઉથી થનાર આહુક પાસેથી ચાર આના ઓછા લેવામાં આવશે.

લલ્લુભાઈ ઇગનલાલ દેસાઈ. ચંગપોળ, ખતરીપોળ-અમદાવાદ.

પાંચ હજાર વૈષ્ણવ કુંડુંબમાં હમેશાં વંચાતું.

વિવિધ ધોળ તથા પદ સંગ્રહ ભાગ ૧ લો.

ચિકણા કાગળ, છોટું પાકું પુહું, ૫૯૪૫૦, જ્ઞાન અને ભક્તિ રસથી ભરપૂર, ૫૬૦ પદનો અપૂર્વ સંગ્રહ, સ્ત્રીઓ, પુરૂષો તેમજ બાળકોને હરનિશ મનન કરવા યોગ્ય. અને ભગવદ્વાર્તામાં વાંચવા લાયક.

(૧) વૈષ્ણવોનું નિત્ય નૈમીત્તિકકર્મ, (૨) સવારથી સાંજ સુધી શ્રીનીસેવામાં ખેલવાનાં પદ, (૩) શ્રીયમુનાજીનાં ધોળ-પદ (૪) શ્રીનાથજી આદિ સાતે સ્વરૂપનાં પદ-ધોળ, સર્વોત્તમ, નવરત્ન, ભક્તિપોષણ વનયાત્રા મોટી વગેરે, (૫) શ્રીજન્મભાષ્ટમીની વધાઈ તથા ધોળ (૬) શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજીની વધાઈ તથા ધોળ, (૭) શ્રીગુણસાંધજીની વધાઈ તથા ધોળ, (૮) શ્રીગોકુલનાથજીની વધાઈ તથા ધોળ (૯) અન્ય ગોસ્વામી બાળકોનાં ધોળ, (૧૦) રાસલીલાનાં ધોળ, (૧૧) વસંત હોરીના ખ્યાલ, રસિયા વગેરે, (૧૨) શ્રીકોકોરજીના યજ્ઞ, મહાત્મ્યનાં ધોળ, (૧૩) વિરહ, દ્વિતા અને ત્રિતાનાં ધોળ પદ, (૧૪) વૈષ્ણવ મહાત્મ્યનાં ધોળ (ચેરાથી, ખસો-બાવન વૈષ્ણવ) વગેરે, (૧૫) જીવશિક્ષાજ્ઞાન અને વૈરાગ્યનાં ધોળ પદ, (૧૬) આશ્ચર્યાનાં પદ. આ શિવાય હાલ ભૂતળ ઉપર મિરાજતા શ્રી ગોસ્વામી બાળકોના જન્મદિવસની નોંધ, શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજીની ૮૪ ઘેઠકો ક્યા ક્યા સ્થળે છે, તેની નોંધ તથા ત્યાં જવાના રસ્તાની સંપૂર્ણ માહિતિ પણ આપી છે.

આ પુસ્તક વૈષ્ણવ વર્ગમાં એટલું બધું ઉપયોગી થઈ પડ્યું છે કે જેની પાંચ હજાર નકલો અપી ગઈ છે. કી. ૯-૮-૦ આઠ આના.

લલુભાઈ છગનલાલ દેસાઈ. ચંગપોળ, ખતરીપોળ-અમદાવાદ.

દરેક વૈષ્ણવે પોતાની પાસે રાખવા લાયક.

વિવિધ ધોળ તથા પદ સંગ્રહ ભાગ ૨ નો.

નીચે મુજબ પ્રકરણો સાથેના આ અપુર્વ સંગ્રહ કે જેમાં ઘણાં અપ્રગટિત ધોળ પદનો સમાવેશ કરેલો છે.

(૧) નિત્યની શ્રી ઠાકોરજીની સેવા કરવાનો પ્રકાર. (૨) બાર માસિક કૃત્સવનાં કીર્તનો (૩) વલ્લભાખ્યાનને મુળ પૃષ્ઠ (૪) શ્રીયમુનાજીનાં ૪૦ પદ, તથા પરચુરજી (અપ્રગટિત) પદ અને ધોળ (૫) શ્રીનાથજી આદિ સાતે સ્વરૂપનાં પદ અને ધોળ, (૬) રાસપદ્યાધ્યાયીનાં ધોળ, ગોપીગીત, યુગલગીત, જીમરગીત, (નંદલાસજીકૃત), (૭) વસંત, ધમાર, ડોળ, હોરી, રસીઆ ખ્યાલ વગેરે (૮) વૈષ્ણવ મહાત્મ્યનાં પદ અને ધોળ, અષ્ટસખાનાં, ધોળ (પ્રચિન પુસ્તકોનાંથી મેળવ્યાં છે) ચોરાશી વૈષ્ણવનાં ધોળ સાથે. (૯) ચિંતવનનુ ધોળ, વૈરાગ્ય શતક, સૂરસાદી, સૂરપચિશી, વગેરે, (૧૦) દિનતા આશ્રયનાં પદ વગેરે, ઉપરાંત શ્રીમદાપ્રભુજી તથા શ્રાગુસાંધજીના સેવ્ય શ્રી ઠાકોરજીનાં સ્વરૂપ પ્રગટ થયાનો પ્રકાર, પ્રથમ કોણે સેવા કરેલી, હાલ ક્યાં ને કોને માથે ખિરાલો છે. તેની માહિતી સાથે તેમજ શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્યજી તથા શ્રીયમુનાજીના સુંદર ફોટા પણ આપ્યા છે. સુશોભીત પાક પુઠું. જતાં કી. માત્ર ૦-૮-૦ આઠ આના.

નિત્ય નિયમના પાઠ તથા ધોળ.

આ પુસ્તકમાં શ્રીવલ્લભાખ્યાન, મૂળ પુષ્પ, શ્રીયમુનાજીક, ૪૦ પદ ધોળ, શ્રીસર્વોત્તમ પાઠ, ધોળ, પોડશ ગ્રંથો, નવરત્ન ધોળ વગેરે, આપવામાં આવ્યું છે કે જેનો વૈષ્ણવોએ હમેશાં નિત્ય નિયમ પૂર્વક પાઠ કરવો જરૂરનો છે. અને તેવાજ પાઠ તથા ધોળનો આ સંગ્રહ એકઠો કરેલો છે. લગભગ ૮૦ પૃષ્ઠનો સંગ્રહ ગુજરાતી ભાષામાં આપેલો છે. જતાં કી. ફક્ત રૂ. ૦-૨-૦ બે આના જ મળી છે.

વલ્લભાધ ઇગનલાલ દેસાઈ, ચંબપોળ, ખતરીપોળ-અમદાવાદ.

“ब्रह्मसंबंध काव्यम्”

આ અંથમાં શ્રીમદ્ભક્ષ્માચાર્યજીએ જીવોને ચોરાશી લક્ષ યોનિ-
માંથી મુક્ત કરાવી પરબ્રહ્મની સાથે સંબંધ કરાવવા માટે ઉપદેશો
“બ્રહ્મસંબંધ” મત્ર કે જે ૮૪ અક્ષરનો છે, તેને અનુસરતા
૮૪ શ્લોકથી વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે. તેમજ ગુરૂ શિષ્યના
સંવાદ રૂપે ૭ પ્રશ્નોથી બ્રહ્મસંબંધ વિષે થતા આક્ષેપોના
સપ્રમાણ પ્રત્યુત્તર” ધણીજ અસરકારક રીતે આપેલો છે. વળી બ્રહ્મ
સંબંધના ભાવ રૂપે “શ્રીસિદ્ધાન્ત રહસ્ય અથ” તથા “સિદ્ધાન્ત
રહસ્યનું ધોળ” ઉપરાંત શ્રીમદ્ભક્ષ્માચાર્યજીનો ધણો મુંદર ફેરો
પણ આપવામાં આવ્યો છે. છતાં કી. ૦-૬-૦ છઃઆનાજ રાખી છે.

આ તથા અમારાં બીજાં પુસ્તકો મળવાનાં ઠેકાણાં.

૧	લલ્લુભાઇ છગનલાલ દેસાઇ, ચંગપોળ, ખતરીપોળ, અમદાવાદ		
૨	પ્રસિદ્ધ બુકસેલરો અમદાવાદ		
૩	શ્રી પુષ્ટિમાર્ગીય પુસ્તકાલય નડીઆદ		
૪	દા. બેચર મેઘજી. પુરા બજાર રાજકોટ		
૫	રા. રા. મોતીલાલ દામોદરદાસ. શ્રીજીના મંદિર પાસે... ભરૂચ		
૬	કીર્તનીઆ. બળદેવદાસ કૃષ્ણદાસ, ભુલેશ્વર, શ્રીદાઉદેજીની
ગલી શ્રી સાત સ્વરૂપની હવેલી.... .. મુંબઇ (૨)		
૭	રા. રા નરોત્તમદાસ ગોવરધનદાસ કોઠારી... .. દેવગડ-ખારીયા		
૮	મોદી મોજીલાલ લાલચંદ. વાડાશીનોર		
૯	રા. રા. શા. હીરાલાલ ચુનીલાલ વીરપુર		
૧૦	માંધી પુંજલાલ રણુછેડદાસ મોડાસા		
૧૧	પરી. હીરાલાલ બળદેવદાસ. બજારમાં કપડવણજ		
૧૨	મકનજી જુઠાભાઇ મુમટવાળા શ્રીનાથદ્વાર.		

